Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 137
Vineri 19 august 1955

4 Pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Trăiască 23 August,
marea sărbătoare națională a poporului nostru,
ziua eliberării Romîniei de sub jugul fascist !

Măreața Sărbătoare a Eliberării Patriei noastre

Plin de mîndrie patriotică, plin de încredere în viitorul pe care și-l făurește, sărbătorește poporul romîn ziua de 23 August, împlinirea a 11 ani de cînd Romînia a fost eliberată de către glorioasele Armate Sovietice de sub jugul cruntei robii fasciste, de cînd forțele patriotice, organizate și conduse de comuniști, au doborît dictatura fascisto-antonesciană.

Niciodată nu se va șterge din amintirea poporului nostru recunoștința față de poporul sovietic, față de vitezele sale forțe armate care și-au vărsat sîngele pentru eliberarea Romîniei și a altor țări de sub jugul fascist.

Glorioasa zi a eliberării noastre naționale a marcat în zbuciumata istorie a poporului nostru o piatră de hotar între trecutul întunecat de crunta exploatare și jefuire a maselor de către regimul burghezo-moșieresc și puterile imperialiste și viața nouă a unui popor ce și-a luat soarta în propriile sale mîini, cucerindu-și, pentru prima oară în istorie, libertatea și adevărata independență națională.

In cei unsprezece ani de viață liberă au fost obținute mari realizări în dezvoltarea țării spre socialism. In puținii ani, am putut să ieșim din mizeria lăsată de război și de jaful și sabotajul capitaliștilor. In acești ani, Romînia s-a transformat, dintr-o țară cu o economie înapoiată, într-o țară cu o industrie și agricultură în plină dezvoltare. Partidul și statul democrat-popular au purtat și poartă o deosebită grijă dezvoltării industriei grele, temelia temeliilor întregii economii naționale, a dezvoltării agriculturii și a industriei ușoare, izvorul ridicării neconteniite a nivelului de trai al celor ce muncesc. Țara noastră, care înainte nu putea produce singură nici măcar 1 la sută din mașinile și utilajele necesare industriei naționale, fabrică astăzi în cantități tot mai mari utilaj petrolifer, minier și de construcții, mașini-unelte, mașini agricole, tractoare, rulmenți, utilaj pentru industria textilă și alimentară.

Bogat în succese se vădește anul acesta, an în care se dă bătălia îndeplinirii primului nostru plan cincinal. De pe acum, sute de întreprinderi au putut anunța cu îndreptățită mîndrie patriotică îndeplinirea sarcinilor care le-au avut în cadrul cincinalului.

Și în satele patriei noastre a început acum 11 ani o viață nouă. Lichidarea moșierimii ca clasă și împărțirea a peste un milion de hectare de pămînt țăranilor săraci și mijlocași, sprijinul dat de stat țărănimii muncitoare prin mașini, tractoare și unelte agricole, semințe selecționate, credite ieftine, mărfuri industriale, îngrădirea exploatării chiaburești — toate acestea au dus la ridicarea neîncetată a nivelului de trai al țăranilor muncitori.

Datorită creării în anii cincinalului a unei industrii proprii constructoare de mașini agricole a fost creată o puternică bază tehnico-materială pentru mecanizarea agriculturii prin înființarea a peste 220 de S.M.T.-uri. Țărănimea muncitoare are astăzi la dispoziție mii de tractoare, combine și alte mașini moderne care-i ușurează mult munca și o ajută să dobîndească recolte bogate. Muncind cu însuflețire și aplicînd mai larg ca în alți ani agrotehnica înaintată, țărănimea muncitoare a reușit în acest an să depășească producția culturilor păioase din 1954. In multe locuri au fost obținute, mai ales în gospodăriile colective și întovărășirile agricole, recolte de peste 3000—3500 kg de grîu, peste 4000—4500 kg de orz, la hectar. După felul cum se prezintă culturile, sînt perspective pentru o bogată recoltă de porumb în mai toate regiunile țării.

Invățătura partidului, pilda grăitoare a belșugului de care au parte cei ce-și muncesc pămîntul în comun cu mijloace mecanizate, au făcut ca numărul gospodăriilor colective și al întovărășirilor agricole să treacă de 5.500. De asemenea, numărul asociațiilor pentru cultura plantelor tehnice, legumelor și zarzavaturilor a ajuns la 2.700. Un mare număr de țărani muncitori s-au grupat în diferite forme de întrajutorare. Sub îndrumarea partidului și cu sprijinul puternic al statului, transformarea socialistă a satului se înfăptuiește prin îmbunătățirea continuă a situației materiale a maselor țărănimii muncitoare, prin convingerea acestora că singura cale spre o viață luminoasă și îndestulată este calea agriculturii socialiste.

In întîmpinarea zilei de 23 August, oamenii muncii din agricultură, au intensificat ritmul strîngerii recoltei și treierișului. In ciuda timpului ploios, printr-o bună organizare a muncii la arii și prin folosirea la maximum a capacității de lucru a batozelor, țăranii muncitori din raioanele Calafat, Cujmir, Segarcea, Băilești, Turnu Măgurele, Roșiori de Vede au terminat în întregime treierișul.

Partidul cheamă pe țăranii muncitori, pe colectiviști, întovărășiți, muncitori și tehnicieni din G.A.S. și S.M.T să termine în timpul cel mai scurt treierișul, să grăbească arăturile de vară și să întrețină în cele mai bune condiții culturile prășitoare. Datoria patriotică a țăranilor muncitori este de a răspunde prin fapte ajutorului frățesc primit din partea clasei muncitoare, achitîndu-și conștiincios toate obligațiile către stat și contribuind astfel la dezvoltarea economiei naționale, la ridicarea nivelului de trai al întregului popor.

Poporul nostru muncitor știe că cea mai de preț cucerire a sa este statul democrat-popular, pavăză de neînfrînt a tuturor cuceririlor sale revoluționare și chezășie a drumului victorios spre socialism. Cu toată strășnicia și dragostea păzesc oamenii muncii orînduirea democrat-populară, care cu voința lor s-a întruchipat. La temelia acestui regim stă alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, forță uriașă care reprezintă majoritatea covîrșitoare a populației țării. Partidul consideră drept sarcina sa centrală întărirea neconteniită a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Anul acesta, 23 August se sărbătorește în condițiile unei destinderi a încordării în relațiile internaționale, ca urmare a rezultatelor pozitive ce au fost obținute la conferința șefilor guvernelor celor patru mari puteri: Uniunea Sovietică, S.U.A., Anglia și Franța.

Poporul romîn s-a bucurat din toată inima de succesul pe care l-a avut conferința de la Geneva. El n-a uitat cît de pustiitoare și pline de jertfe și suferințe au fost cele două războaie mondiale. Scumpă oricărui om, pacea este cu atît mai prețioasă oamenilor liberi ce-și făuresc o viață fericită și îmbelșugată, așa cum o chezășuiește izbînda socialismului.

Cu prilejul zilei de 23 August, poporul nostru își va manifesta adeziunea față de hotărîrile luate la Conferința de la Geneva. Politica țării noastre pornește de la principiul coexistenței pașnice și urmărește relații de prietenie și bună vecinătate cu toate popoarele. Poporul romîn este ferm hotărît să-și dea întreaga lui contribuție pentru succesul cauzei destinderii internaționale, a prieteniei și colaborării între popoare.

Strîns unit în jurul partidului și guvernului său, sprijinind fără preget politica lor internă și externă, poporul muncitor aduce prinosul recunoștinței sale marelui popor sovietic eliberator, tuturor celor care de-a lungul anilor s-au jertfit pentru înflorirea patriei, pentru fericirea poporului. Țăranii muncitori și toți oamenii muncii din agricultură sînt și vor fi întotdeauna gata să-și facă datoria, să răspundă chemărilor partidului. Astfel de gînduri însuflețesc țărănimea noastră muncitoare de ziua celei mai mari sărbători naționale a patriei noastre dragi.

23 AUGUST 1944

O zi ca spada strălucind în soare,
Din teacă smulsă de un braț viteaz,
Să cadă pe-al vrăjmașului grumaz,
Tăioasă, dreaptă și necruțătoare!

O zi desfășurată ca un steag
Sub care-n luptă țara se avîntă,
Cumplită, ne-nfricată, neînfrîntă,
Cu fiii toți, șireag după șireag.

O zi țîșnind din piepturi ca un cor
De mii de glasuri cu grozav răsunet,
Văzduhul zguduindu-l ca un tunet
Rostogolit de vînt din nor în nor.

O zi ca o furtună -ntr-o pădure,
Cu fulgere izbind copacii copți,
Cu mari făclii în miezul negrei nopți
Cînd geme crunt a morții grea secure.

O zi ca fruntea soarelui de aur
Măreață răsărind în zori pe munte,
Și Făt-Frumos ștergîndu-se pe frunte,
Iar lîngă el, în sînge, un balaur.

O zi ca ochii unui nou născut
Atinși întîia oară de lumină,
O floare înflorită în grădină,
Un semn al biruinței pe un scut.

O zi ca o-ntîlnire între frați
De mult, de mult dorită și visată,
O-mbrățișare caldă și curată,
Cu armele la șold, între bărbați.

O zi înaltă ca o stîncă albă
Pe care-i scris în aur: LIBERTATE!
In jur cu stane sure, detunate,
Și smeură, căpșuni, alune, nalbă.

O zi cu tancuri, tunuri și cu flori
Intrînd mîntuitoare în cetate,
O zi cu lacrimi, jocuri și bucate,
In zorii plini de purpur și flori.

O zi ca o pornire la atac
Cu arma-n cumpănire, calm, departe
Cu pasul către viață, peste moarte,
O zi ca o cometă într-un veac.

Și toate astea-s încă prea puține
Să laude așa cum se cuvine
Eroii purtători de stea pe cască,
Din răsărit, și oastea romînească.

MIHAI BENIUC

In întîmpinarea măreței sărbători

Schimb de onoare la S.M.T. Adjud

Ziua schimbului de onoare fusese așteptată cu nerăbdare la S.M.T. Adjud. Incă de la 15 august nu mai era în stațiune brigadă care să nu-și fi îndeplinit planul muncilor de recoltare. In cinstea Marii Sărbători a Eliberării, mecanizatorii de aici au hotărît să organizeze un schimb în care să-și depășească toate realizările anterioare.

Spre seară, la centrala au început a zbîrnii telefoanele:

— Alo, centrala! Aici șeful de la a 12-a. Azi toate cele 4 batoze au mers din plin, treierînd peste 60 de tone de cereale. Intrecerea a fost cîștigată de Victor Bîrlacu, urmat de Marcu Constantin și Costică Popa, care cu cele mai mari depășiri.

In ziua de 16 august, ziua schimbului de onoare, mecanizatorii de la S.M.T. Adjud au obținut rezultate deosebit de frumoase în munca de treieriș. Toate cele 41 de batoze au mers din plin, fără întreruperi, depășindu-se planul cu aproape 50 de tone. In această zi, s-au făcut și mari economii de carburanți și lubrifianți. Intrecerea a fost cîștigată de mecanizatorii din brigada a 8-a, în frunte cu Valeriu Fulga și Ion Cîrnu, care au treierat cele mai mari cantități de cereale.

C. GHEORGHE

Zi de muncă record în comuna Baldovinești

Antrenați în întrecere patriotică, țăranii muncitori din comuna Baldovinești, raionul Brăila, muncesc cu însuflețire la strîngerea recoltei. Datorită bunei organizări a muncii, ei au reușit ca în numai cîteva zile să treiere recolta de pe o suprafață de cca 250 ha, aproape jumătate din suprafața de cereale păioase a comunei.

Cu deosebit elan s-a muncit în ziua de 16 august, dată la care țăranii muncitori de aici au organizat o zi de muncă record în cinstea lui 23 August. La aria nr. 1, formîndu-se grupe de întrajutorare, cele 36 de căruțe au putut fi folosite din plin și astfel alimentarea batozei, ca și căratul sacilor și al paielor, s-au desfășurat fără întreruperi din zori și pînă seara

La această arie, în ziua de 16 august s-a treierat o cantitate de aproape 24.000 kg de boabe.

C. VASILIU

Zi și noapte, fără întrerupere

Noapte senină. La aria nr. 2 din comuna Ciceu-Mihăești, raionul Dej, un grup de țărani muncitori mută batoza spre stogurile de grîu netreierate, iar mai la o parte, echipa de furcași, condusă de Ștefan Gherța, discută măsurile ce trebuie luate pe fiecare arie pentru a apăra recolta împotriva incendiilor. Care încărcate cu snopi sosesc neîncetat. Se ridică noi stoguri.

La lumina felinarelor, munca a reînceput după o scurtă odihnă. Batoza înghite snop după snop. Delegatul de batoză David Fulup și-a încheiat socotelile. Sîmbătă s-au treierat 19.641 kg de grîu, depășindu-se cu mult norma.

Munca bine organizată este spornică. Cetele de cîte 10—20 de țărani muncitori se întrajutorează la transportul grînelor pe arie, la ridicarea stogurilor, la treieriș.

Un lung convoi de care, încărcate cu grînele datorate statului, e gata să pornească spre baza de recepție. Sosesc noi care cu snopi, se înalță alte stoguri.

Patriei — cît mai multe produse agricole peste plan

In întrecerea socialistă desfășurată în cinstea zilei de 23 August, colectivul de muncă al gospodăriei agricole de stat Segarcea a înregistrat rezultate deosebit de frumoase în campania de recoltare.

Recoltele mari obținute la hectar, cît și lupta dusă pentru ca nici un spic și nici un bob să nu se piardă, au făcut ca gospodăria să poată preda statului, peste plan, 6 vagoane cu grîu, două vagoane cu orz și două vagoane cu ovăz.

De asemenea, muncitorii din celelalte sectoare ale gospodăriei au predat pînă acum statului mari cantități de produse peste plan, printre care 10 tone de legume, 12.000 litri de lapte de vacă, 5.000 litri de lapte de oaie etc.

★

Și muncitorii de la gospodăria de stat Budești-Negoești, regiunea București, luptînd pentru a trimite oamenilor muncii cît mai multe produse agroalimentare, au reușit să livreze pînă acum statului trei vagoane cu orz, două vagoane cu ovăz, 15 tone de legume și zarzavaturi și două tone de fructe peste prevederile planului anual.

AL. ION

Noi mărețe construcții ale cincinalului

Prima mare uzină cocso-chimică a intrat în funcțiune

Zilele acestea, constructorii primei noastre uzine cocso-chimice au trăit clipe de mare bucurie: prima baterie de cocs a uzinei cocso-chimice construită în anii cincinalului a fost pusă în funcțiune. La construcția uzinei au fost întrebuințate mii de vagoane de diferite materiale. Pentru a ne da seama de mărimea uzinei este suficient să dăm un singur exemplu: cărbunele, ca materie primă, pînă ajunge la cocs este transportat pe 44 de benzi transportoare, care au o lungime de peste 2.200 de metri.

In interiorul clădirilor au fost montate cele mai moderne instalații, care, în majoritatea lor, sînt sosite din Uniunea Sovietică. De altfel, întreaga construcție este realizată după documentația tehnică sovietică. Alături de specialiștii sovietici au lucrat numeroși muncitori și tehnicieni romîni, care au învățat zi de zi din înaintata experiență a constructorilor comunismului.

Munca omului la deservirea acestei noi uzine este în cea mai mare parte o muncă de supraveghere. Toate operațiile, începînd de la depozitarea cărbunilor și pînă la expedierea cocsului, se fac pe cale mecanică. Numai din sala de comandă a dispecerilor, spațioasă și luminoasă, se conduc 70 din mecanismele cocseriei.

Prin punerea în funcțiune a uzinei cocso-chimice din Hunedoara — minunată realizare a primului nostru plan cincinal — se va asigura treptat necesarul de cocs al siderurgiei noastre. Totodată, uzina cocso-chimică prezintă o mare importanță și prin faptul că la distilarea cărbunelui rezultă o serie de produse care constituie o puternică bază de materii prime pentru dezvoltarea industriei chimice și farmaceutice.

Mecanizatori fruntași în lupta pentru strîngerea recoltei

Țăranii muncitori din Băilești, regiunea Craiova, îl cunosc bine pe tractoristul Jean Vulturu, de la stațiunea de mașini și tractoare din comuna lor. In acest an, el le-a treierat zilnic peste 24.000 kg de boabe, cu 140 la sută mai mult decît norma batozei sale. In ziua-record organizată în cinstea lui 23 August, el a treierat 31.000 kg de boabe.

Batozarul Vasile Z. Dobrin, de la S.M.T. Făurei, regiunea Galați, și-a luat angajamentul ca pînă la 21 august să-și realizeze întreg planul la treieriș. Hotărît să-și îndeplinească angajamentul înainte de termen la aria întovărășiților din comuna Gălseanca, unde lucrează acum, el treieră zilnic peste 24.000 kg de boabe.

Aproape 500.000 kg de boabe a treierat pînă acum batozarul Iosif Stan de la S.M.T. Horia, regiunea Constanța. Ingrijindu-și bine batoza și supraveghind alimentarea ei continuă cu snopi, el a reușit să treiere zilnic cîte două vagoane și jumătate de cereale, depășindu-și cu mult angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August.

Cu 135 la sută își depășește norma batozarul Petre Fulcă de la S.M.T. Tecuci. Lucrînd din zori și pînă în noapte pe aria din comuna N. Bălcescu, el și-a îndeplinit încă de la 15 august planul ce-i revenea în campania de treieriș.

Din realizările regimului nostru democrat-popular

Prima stație de radio-releu construită în țara noastră

Datorită sprijinului primit de oamenii muncii din institutele de cercetări științifice și de proiectare din partea partidului și guvernului, au fost realizate o serie de instalații bazate pe ultimele cuceriri ale științei și tehnicii. De curînd a fost construită și pusă în funcțiune în cinstea zilei de 23 August, pentru prima dată în țară, stația de radioreleu cu modulație de frecvență. Această instalație este deosebit de importantă deoarece, cu ajutorul ei, legătura la mari distanțe între centralele telefonice sau între studiourile de radiodifuziune și stațiile de emisie se asigură pe baza propagării în spațiu a undelor hertziene și nu prin folosirea cablelor subterane sau a rețelelor aeriene. Ea este prevăzută cu o serie de aparate precise, care permit transmisia simultană în ambele sensuri a mai multor canale radio sau telefonice.

Radioreleul primește și retransmite undele de radio sub formă de fascicole înguste; el funcționează pe lungimi de undă mult mai scurte decît cele utilizate în transmisiile de radio normale. Trecerea la fabricația în serie a radioreleelor va constitui un pas important al tehnicii telecomunicațiilor din țara noastră.

Infloresc satele regiunii Oradea

In anii regimului de democrație populară, în satele și comunele regiunii Oradea au fost construite aproape 10.000 de case țărănești, numeroase cămine culturale, școli și peste 7.000 de grajduri pentru adăpostirea animalelor.

Datorită creșterii veniturilor personale ale colectiviștilor și întovărășiților, în tot mai multe comune din regiune se înalță case noi.

In comunele Borș și Mădăraș s-au înălțat, din 1951 și pînă acum, peste 500 de case, iar în peste 70 la sută din casele colectiviștilor și țăranilor muncitori s-a introdus lumina electrică și aparate de radio.

Cartea — prieten drag al țăranilor muncitori

In regiunea Cluj, pînă la 23 August 1944 nu existau decît 8 cămine culturale cu o activitate extrem de redusă. Astăzi, în regiune funcționează 851 de cămine culturale, 231 de case de citit și 1273 de biblioteci înzestrate cu peste 827.000 de volume.

In curînd se vor da în folosință noi cămine culturale în comunele Recea, Cristur, raionul Dej, Valea Drăganului, raionul Huedin, Bogata, raionul Luduș etc.

In satele din țara Moților și în comunele raioanelor Zalău, Huedin, Luduș, Sărmaș, unde mai mult ca oriunde exploatatorii au ținut pe țăranii muncitori în bezna neștiinței de carte, căminele culturale și bibliotecile sînt astăzi frecventate cu drag de către țăranii muncitori de naționalitate romînă și maghiară, dintre care majoritatea au învățat să scrie și să citească în anii regimului de democrație populară.

Informație

Ministerul Invățămîntului comunică:

Studenții și aspiranții din R.P.R. care studiază în U.R.S.S. și țările de democrație populară sînt convocați la București în ziua de 25 august a.c., ora 7,30 la Facultatea de Științe Juridice (bd. 6 Martie nr. 64) pentru a participa la o consfătuire.

După consfătuire, studenții și aspiranții vor pleca de îndată la studii în țările respective.

23 AUGUST 1944

Mihail Sadoveanu

In această zi uimitoare, bucuria poporului nostru muncitor crește în contrast cu amintirea trecutului apropiat, ce se depărtează de noi cu repejune spre moartea de-a pururi.

In noaptea de 23 August 1944 mă aflam, împreună cu cîțiva cunoscuți și prieteni, într-un loc înalt, la Valea Frumoasei, între păduri de brad.

Noaptea era senină și constelațiile fulgerau în rîul de subt malul pe care întemeiasem sfat. Măgura Braniștei își ridica piscul spre o planetă cu dulci și liniștite răsfrîngeri albastre. Pe dealul Slimoiului, în susul rîului Frumoasa, ardea un singur foc de veghe al păstorilor care își aduseseră din locuri depărtate, la văratec, turmele. Asupra celor cîteva stîni, stăpîneau niște femei bacițe atît de aprige și neînduplecate, încît legiunea lor certăreață era ocolită pînă și de urșii acelor singurătăți.

Ca și în alte adunări de sară ale refugiului nostru, cei care căutasem un sălaș de liniște în acea sihăstrie vorbeam, cu sufletele înnegurate de tristeță, despre veștile de la războiul din Răsărit.

Ce soartă îl aștepta pe acest vechi și bîntuit popor al Daciei?

După invaziile barbarilor, a stat veacuri subt apăsarea otomană. Mai grea decît apăsarea turcilor s-a dovedit lăcomia stăpînilor vremelnici, de același neam și de aceeași credință, care au răpit muncitorilor de pămînt proprietățile și libertatea, istovindu-i cu biruri, podvezi, boieresc, oprindu-i de a ieși din starea lor de neștiință și mizerie, luîndu-le tot, obligîndu-i la toate și nedîndu-le nimic în schimb.

In timpurile mai nouă, moșierii mari, făcînd pact de exploatare durabilă cu burghezia, și-au crescut foloasele, aducînd în țară urgia capitalului internațional și vînzînd străinătății bogățiile acestui pămînt. Venitul petrolului și metalelor trecea peste hotar, lăsînd să cadă ceva și în gușa corbilor noștri prădalnici, iar muncitorimea, tot mai sărăcită, devenea o colonie flămîndă de robi a exploatatorilor apuseni. Răscoalele periodice ale obijduiților au fost stinse cu sabia, pușca și tunul: comunicatele guvernelor anunțau victorii, morți și prizonieri, ca și cum ar fi fost vorba de război c-un neam străin.

Lucrătorii de la orașe, mai conștienți și organizați, au fost stropșiți, asasinați ori lepădați în închisori.

Suferința neamului nostru se înrăutățise în vremea din urmă cu apariția unui morb mai pustiitor decît holera și ciuma din vremurile trecute. Pieream de lepra fascismului, lunecam spre barbarie; o parte din tineret intrase bezmetic în slujba hitlerismului. Armata noastră era împinsă silnic de guvernul reacționar de-atunci în coada armatelor de invazie naziste pe teritoriul Uniunii Sovietice. Intelectuali care vestejiseră crima cădeau subt pumnalele și securile legionarilor.

Aceste gînduri și imagini ne înnegurau sufletele și în strălucirea peisajului de la Braniște.

In noaptea de care vorbesc, comentam așa-zisa retragere strategică a naziștilor și biruința fulgerătoare a oștilor sovietice la Uman și în alte părți. Hoardele respinse intraseră pe teritoriul nostru răsăritean și se retrăgeau în grabă, încărcînd prăzi în convoiurile lor de trenuri, răpind populației noastre sărăcite tot ce mai puteau găsi.

Contraofensiva de la Stalingrad se prelungea nestăvilită. Se apropia finalul marii biruinți sovietice.

Eram, în singurătatea noastră, îngrijorați și nervoși. Ne temeam să nu fim luați în șuvoiul catastrofei naziștilor.

Totuși, oamenii simpli, întîlniți în drumurile pe care le străbătusem pînă la Braniște, vorbeau de sovietici ca despre „ai noștri", uitînd că și copiii lor stau în spulberul vijeliei. Aveau nădejde că la urmă „vom ieși bine".

Pe noi cărturarii, însă, istoria ne învățase că, în trecut, în împrejurări vitrege s-au aflat popoare care s-au scufundat dintr-o dată, fără a ajunge la înflorire și împlinire.

In ce mă privește, dădeam dreptate poporului care nădăjduia, aducînd ca pildă ridicarea neașteptată a semințiilor îngenunchiate de tirania țarismului. Neamuri cărora li se uitase numele apăreau deodată în orînduirea socialistă a Uniunii, aduse la libertate și la afirmarea specificului lor național. Constituția din 1936 restituia popoarelor zdrobite ființa lor, făcînd din robii de ieri apărători ai Revoluției din Octombrie și luptători aprigi pentru progresul omenirii și pace.

★

O dată cu năcazurile noastre, suisem cu noi la munte și o glumă a catenelei bucureștene. Membrii grupului nostru de la Frumoasa purtau porecle fiecare după temperamentul său. Unu era Optimescu, altul Pesimițki. Cel care ne aducea zilnic știrile și le debita cu indiferență, arătînd că, la urma urmei el are o salvare în patria sa nouă, Republica sovietică armeană din Caucaz, fusese botezat Organ Cotidian.

Acolo, la Braniște îl interesau grozav pe Cotidian istorisirile despre vînătorile din anii trecuți ale unora din obișnuiții locului. Toamna, la cerbi, în poienile așternute cu covoare de brîndușe vinete... Și mai ales primăvara, în apri-

lie, la cucoșii cei mari de munte, către piscurile unde nu erau încă topite zăpezile. Insă nu înțelegea nici într-un fel cum își poate cineva părăsi odihna patului înainte de revărsarea zorilor.

In acea seară de august, dezbaterile noastre întortochiate ajunseseră la călătoria posibilă în planeta Marte, dovadă că nu ne simțeam bine pe pămînt. Acea planetă ochioasă cobora tocmai spre orizontul asfințitului, cînd a străbătut dintre pădurile de jos, unde se aflau exploatările de brad, dincolo de podul Bolovanului, un chiot prelung. Sfatul a contenit; ne-am întors urechile spre șesul rîului, rămășiță a unui vechi lac alpin, rupt de turbării, mărghile și sorburi, unde se primejduiau, uneori, oameni și vite.

— Să știți că a răcnit Popaciuc paznicul stavei de cai, a zis cineva.

Pe poteca ce urca spre cele patru case de vînătoare unde aveam noi sălaș, s-au auzit pași. Umbra unui om, cu clop pleoștit în cap și cu arma trecută pe după grumaz, grăbea către noi, prin lucirea de vis a stelelor.

L-am cunoscut îndată pe badea Toma Orășanu.

S-a oprit gîfîind.

— Domnilor, a glăsuit el trudnic, războiul stă: s-a încheiat armistițiul.

Explozia de întrebări și exclamații s-a isprăvit cu îngînarea guturală a lui Cotidian:

— Care război? Cu cine armistițiu?

— Războiul din Moldova. Armistițiu cu țara noastră. Am avut dreptate noi, eu și cu domnul Optimescu, să credem în sovietici, domnilor.

In bucuria mea, deodată m-a mușcat de inimă îndoiala:

— Adevărat să fie, bade Toma?

— Nu poate fi îndoială, domnule Optimescu. Eu în toate serile cobor la exploatare, cum știți, la domnii ingineri, ca să ascult ce spune radio. Cum a sunat vestea asta, s-a stîrnit veselie mare între muncitori și am și pornit în fuga eu și alții, să împrăștiem știrea. Unii se suie pe Slimoi, la stînele poienarilor. Eu am cîrmit înspre Braniște, la domniile voastre, fiindu-mi milă de niște prieteni, ca să nu le întîrzii plăcerea.

— Bine ai făcut, bade Toma.

A pășit spre noi și ne-a strîns pe rînd dreptele. După aceea, s-a așezat lîngă jarul potolit, ca să i se liniștească bătăile inimii. Era un om sărman, cu multe năcazuri. Acum băuse o bucurie rară și i se încălzise toată ființa.

— Am ajuns ceasul cel așteptat, suspina el. Am să văd și la noi alte întocmiri și altă lege.

A ridicat fruntea zîmbind:

— Cîte știri ne-au venit prin feciorii noștri întorși răniți și poposiți în spitale, toate s-or adeveri. Și se vor drege dreptățile norodului și la noi, cum s-au dres la sovietici după revoluție.

— Revoluție ne trebuie nouă? a mormăit Pesimițki.

— Ne trebuie, domnilor, ne trebuie, a răspuns blajin badea Toma. Căci nu mai putem răsufla de bogați. Cum zice învățătorul meu de aici, averile și bunătățile lor put de sudorile de sînge ale săracilor.

A clătinat din cap:

— Deși slăbit de cîte m-au bîntuit, socot ca tot voi ajunge să le văd pe toate. Vorbesc de rînduielile dreptății. Trupul mi-i încă sănătos. In toată viața mea... în toată viața mea de ani șasezeci, n-am fost morbos decît de două ori. O dată cînd m-a băgat baba Solomia într-o chilie și m-a ținut o săptămînă la întuneric, ca să-mi iasă soarele din cap; s-a doua oară, cînd m-a durut o măsea de zbieram și cînd am umblat două zile și două nopți peste trei văi, pe jos, pînă ce-am găsit un pădurar meșter om bun, care avea cleștele ce-mi făcea mie trebuință. Așa că avem nădejde să mai trăim o țîră.

Am făcut haz și i-am dăruit lui badea Toma anii pe care-i poftea.

Atunci, în tăcerea care a urmat, în clipa cînd s-a scufundat Marte după piscul Surianului, am tresărit la o chemare de bucium.

Suna baciul cel pleșuv Meleghi de pe Slimoi. El era cel mai meșter dintre toți cei de-acolo. Viersul lui se cheamă, la munte, „Cîntecul cînd și-a găsit păstorul oile pierdute". Era cîntec de veselie.

Cînd Meleghi pleșuvul a contenit un pic, ca să soarbă o cupă de zer, a pornit altă cîntare pe altă culme, și apoi alta mai departe, și alta, mai stins, pînă ce buciumul de pe Slimoi a pornit iar, acoperindu-le pe toate.

— Ca să se audă pînă în tăriile văzduhului și în fundurile văgăunilor, a suspinat badea Toma, ca să afle dumnezeu și diavolul că se schimbă crugul lumii.

★

Au trecut zece ani.

„Vremea vremuiește", cum spune poporul în înțeles de furtună și schimbări.

Proorociile lui badea Toma se împlinesc.

Se afla pe dealul de deasupra pîrîului Șerpilor, în vecinătatea Braniștei noastre, un fecioraș sprinten și ager, care păzea treizeci și trei de juninci ale sugăgenilor pentru puțină simbrie și avînd multe strădanii cu niște vițele zburdatice, ca acele care se împrăștiau în ponoare primejdioase, amenințate uneori de lotri ce se cheamă urși. A suit din vale către acel păstoraș cu numele Ioniță o învățătoare bălaie care i-a adus cărți și-l chema, sara, la o stînă unde învățau slovă pînă și bacițele cele cumplite de pe Slimoi. Au mai deprins a sui și alți tovarăși muncitori împotriva undelor spumate ale Frumoasei, aducînd cărți și mai ales gazete care înștiințau pe cei din singurătăți despre schimbările lumii nouă.

S-au arătat și doctori, ca să ajute pe muncitorii lemnari în suferințele și accidentele lor.

Altă minune a fost cînd s-au întemeiat casele de nașteri în vale și cînd muierile paznicilor nu se mai chinuiau singurele în întunericul și fumul colibelor, cînd vîjîia vijelia și cînd omul lor era suit în munte la slujba lui.

Se mai vestea la Braniște despre trecerea pămînturilor boierești în stăpînirea țărănimii muncitoare, despre naționalizarea fabricilor și proprietăților orășenești, despre marile lucrări ale socialismului, uzine și hidrocentrale. Gospodării colective, sfaturi populare, alegeri de deputați; vremea „vremuia" în țara dacilor și viața norodului se lumina în zările celor patru vînturi.

Dar badea Toma Orășanu nu se mai afla în lumea nouă care se bucura subt soare: în cele dintîi luni ale prefacerilor atît de aprig i s-a zbătut sărmana inimă, încît a îngenunchiat, și-a plecat fruntea pe brațul stîng ș-a adormit în somnul cel fără deșteptare. L-au găsit soții lui rece, însă zîmbind și avînd încă în ochii închiși vedenia dreptății și izbăvirii neamului său.

(Din revista *„Viața Romînească"* Nr. 7-1954).

In fruntea luptei pentru recolte bogate

* *

Prin aplicarea rațională a regulilor agrotehnice

Anul acesta, cu toate condițiile climatice nefavorabile, muncitorii și tehnicienii gospodăriei noastre au reușit să smulgă pămîntului recolte sporite de cereale. Cu mîndrie putem spune că, în ceea ce privește producția de grîu și orz realizată, dintre gospodăriile de stat din regiune noi am ocupat locul al doilea. Pe suprafețe întinse s-au obținut recolte de peste 2.000 kg la hectar. La secția Giarmata, de pildă, pe suprafața de 250 ha grîul de toamnă a dat o producție de aproape 2.200 kg la hectar, iar la secția Pischia, pe lotul semincer s-a realizat la orzul de toamnă o recoltă de 2.300 kg la ha.

Succesul dobîndit nu se datorește nicidecum unei întîmplări. El este rezultatul muncii noastre de zi cu zi, al aplicării raționale a metodelor agrotehnice înaintate. Rezultatele obținute au dovedit din nou că agrotehnica hotărăște soarta producției.

Anul trecut, colectivul de conducere al gospodăriei a stabilit o rotație națională diferitelor culturi agricole, ținînd seama de cerințele fiecărei plante în parte. Astfel, aproape 87 la sută din cerealele păioase au fost semănate în terenuri de pe care se recoltaseră plante leguminoase.

Incepînd cu dezmiriștitul și arăturile adînci și pînă la strîngerea recoltei, ne-am străduit să executăm toate lucrările agricole la timp și în bune condiții agrotehnice. Asta-toamnă, semănatul l-am făcut la timpul optim, în teren bine pregătit. In vederea obținerii unor recolte cît mai sporite la hectar, pe o mare parte din suprafață am folosit la însămînțatul grîului metoda rîndurilor încrucișate. Pentru semănăturile de primăvară, am încorporat în sol o cantitate de 15.000—20.000 kg de gunoi de grajd, o dată cu executarea arăturii adînci.

In primăvară, de îndată ce terenul s-a zvîntat, am grăpat ogoarele și semănăturile de toamnă și, mai tîrziu, am însămînțat ovăzul și orzul de primăvară. Pe semănăturile care ieșiseră slăbite din iarnă și care nu fuseseră însămînțate după leguminoase, am împrăștiat circa 100 kg de azotat de amoniu la hectar, pentru a le ajuta să se dezvolte mai bine și să lege rod bogat.

In tot cursul vegetației am dat o deosebită atenție lucrărilor de întreținere a culturilor de cereale păioase, executînd plivitul și secăritul la timp.

Cînd cerealele au dat în pîrgă, mobilizat toate forțele și mijloacele de lucru pentru a executa în același timp atît secerișul, cît și treierișul. Folosind la maximum capacitatea de lucru a secerătorilor-legători, combinelor și batozelor, am reușit, în ciuda timpului neprielnic, să strîngem într-un timp scurt întreaga recoltă de păioase.

Pentru a pune baze trainice recoltelor viitoare, paralel cu recoltarea și treierișul, mecanizatorii noștri au executat dezmiriștitul pe suprafața de 250 ha și acum lucrează de zor la arăturile adînci, pregătind terenul pentru însămînțările de toamnă. Sămînța necesară ne-am asigurat-o din loturile semincere recunoscute și am început s-o selectăm. In vederea bunei desfășurări a lucrărilor din campania agricolă de toamnă, peste cîteva zile vom defalca pe secții planul de cultură care ne-a fost aprobat de către Trustul regional Gostat și vom alcătui un plan de muncă amănunțit. Datorită sprijinului primit din partea Institutului agrotehnic din Timișoara la definitivarea organizării teritoriului gospodăriei noastre din toamna acestui an vom trece la un asolament rațional.

Cu mijloacele și forțele pe care le avem, înarmați cu știința agrotehnică, sîntem hotărîți să obținem producții de cereale din ce în ce mai mari și să contribuim la întărirea economică a patriei noastre.

NICOLAE DOGARU
directorul gospodăriei agricole de stat Giarmata, regiunea Timișoara

Pentru extinderea mecanizării lucrărilor agricole

Deosebit de celelalte culturi, gospodăria noastră însămînțează în fiecare an mari suprafețe cu cereale. Anul acesta, de pildă, noi am cultivat grîu pe 920 ha, orz pe 377 ha, ovăz pe 520 ha și porumb pe 400 ha.

Pentru a executa în termen optim diferitele lucrări necesare de care au nevoie aceste culturi, noi luptăm pentru a ridica în tot mai mare măsură gradul de mecanizare a muncilor agricole. Scopul nostru principal este ca, folosind întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor, să înlăturăm munca manuală, slab productivă și scumpă, îndeosebi la lucrările de îngrijire a culturilor, la recoltat etc.

Cum anume procedăm noi spre a folosi întreaga forță de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole? In primul rînd dînd toată atenția planificării și organizării muncii. La începutul fiecărei campanii agricole, noi alcătuim un plan de muncă amănunțit. Prin acest plan, sînt repartizate pe secții toate tractoarele și mașinile agricole ce urmează a lucra pe suprafețele cultivate cu cereale. Inainte de ieșirea pe teren, după executarea reparațiilor necesare, mecanicul șef Botel Ștefan și șeful de atelier Cornea Mihai fac o revizie minuțioasă a mașinilor. Fiecare tractor este dotat cu o rezervă minimă de piese de schimb și cu materialele necesare înlăturării defecțiunilor ce s-ar ivi în cîmp.

Din experiența noastră de pînă acum, știm însă că numai buna reparație și revizuire a mașinilor ne poate chezășui folosirea lor cu întreaga capacitate de lucru. Obținerea unei înalte productivități a tractoarelor și mașinilor agricole depinde în primul rînd de metodele înaintate pe care mecanizatorii le folosesc în timpul lucrului. In această privință, noi sprijinim orice inițiativă a mecanizatorilor menită să ducă la obținerea unor cît mai mari randamente. De exemplu, în campania agricolă din primăvara acestui an, conducerea gospodăriei i-a ajutat pe mecanici să alcătuiască 5 cupluri a cîte 2 semănători și 16 agregate de boroane cu o lățime de 12—15 metri.

O problemă de cea mai mare însemnătate s-a ivit la însămînțarea cu porumb a celor 400 ha. Spre a însămînța porumbul în cuiburi așezate în pătrat, neavînd mașini speciale, am semănat în rînduri, iar după răsărire am folosit cultivatoarele suspendate, cărora le-am adaptat cuțitele astfel încît să poată bucheta porumbul în curmeziș.

De un mare folos ne-au fost în acest an cele trei tractoare U2 și cultivatoarele suspendate, cu ajutorul cărora am executat 4 prașile la porumb, economisind astfel un mare volum de muncă manuală și creînd cele mai bune condiții pentru dezvoltarea plantelor.

Și în timpul muncilor de vară colectivul nostru de muncă a desfășurat o luptă hotărîtă pentru obținerea unei cît mai înalte productivități a mașinilor. Descărcarea buncărului combinelor la secțiile Poarta Albă, Ovidiu, Nazarcea și altele, s-a făcut din mers. De asemenea, tractoriștii noștri aplică pe scară largă metoda graficului orar la arăturile de vară. De pildă, tractoriștii Ion Nedelcu, din brigada a 8-a, Adolf Bitner, din brigada a 7-a, și Niculae Gheorghe, din brigada a 5-a, lucrînd după această metodă, au realizat pînă acum cîte 500 de hantri și luptă să execute pînă la sfîrșitul anului 1000 de hantri cu același tractor, chiar fără să lucreze în două schimburi.

In gospodăria noastră, folosindu-se din plin capacitatea de lucru a mașinilor, treierișul este pe terminate, iar arăturile adînci au fost executate pe 700 ha din cele 1200 planificate spre a fi însămînțate în toamna acestui an cu cereale.

Aceste succese nu ne mulțumesc însă nici pe departe. Pentru a obține o și mai mare productivitate a tractoarelor și mașinilor agricole, noi am pregătit de pe acum, în vederea însămînțărilor de toamnă, 4 cupluri a cîte 3 semănători și 5 a cîte 2 semănători. Astfel noi sîntem convinși că, mărind gradul de mecanizare a muncilor agricole, vom putea executa la vreme lucrările agricole, care stau la baza obținerii unor recolte bogate în anul viitor.

VANTRUP NICOLAE
Inginer șef la gospodăria agricolă de stat „Poarta Albă", regiunea Constanța

Intr-un sat de prin părțile Făgărașului

După 11 ani

Scăpat din chingile de granit ale munților Perșani, Oltul, ca o șerpuitoare panglică de azur, își poartă apele învolburate prin largul șes al Făgărașului. Pe aceste meleaguri, cu veacuri în urmă, muntenii de prin Negoi, coborînd către șes și-au durat așezări. Sînt sate și cătune de plugari, neîntrecuți cultivatori de picioici și crescători de vaci și drigănii cu lapte. Unul din aceste sate este și Șercaia. Șercăienii, oameni cu sufletul deschis ca largul zărilor de munte, sînt plugari vrednici.

Cu doi din acești locuitori ai Șercaiei colectiviștii fruntași Ștefan Oană și Gheza Csordaș am stat de vorbă acum de curînd, într-o noapte senină. Ne aflam pe arie. Batoza duduia. La lumina „luceferilor ariei" — becurile electrice — colectiviștii adunau în saci rodul auriu al holdelor bogate. Așteptînd să-i vină rîndul la coșul batozei, — era vătar în schimbul doi — bătrînul Gheza Csordaș povestea... Vorbea cu dragoste despre oamenii din Șercaia, despre faptele lor minunate și despre felurite întîmplări...

...Din vremuri înnegurate...

Peste pămîntul acesta bogat, peste aurul holdelor și întinsul pășunilor, stăpîneau după primul război mondial groful Halmachy și moșierul romîn Eraru. Șercăienii trudeau din greu pe moșiile lor. Cînd n-au mai putut răbda obida, unii dintre ei, ascultînd chemarea tulnicelor pornite din tăinuite locuri de munte, au apucat calea codrilor de brad. Alții s-au deprins a crește oi pe piscurile Făgărașului. Aceștia au primit numele de „colibași" după colibele în care locuiau.

Oană și Gheza, pe atunci flăcăi chipeși și voinici, n-au vrut să se facă colibași. Le era dragă plugăria, măcar că stropeau cu sudoarea trudei lor pămînt străin, moșia grofului.

Halmachy stăpînea și o întindere de 600 ha, vestita „Pădure a narciselor" din Făgăraș, pe care florile creșteau fir lîngă fir. In fiecare an, la mijlocul primei luni a primăverii, groful îi trimitea împreună cu alți argați să culeagă flori din „Pădurea narciselor". Argații încărcau zi și noapte căruțe întregi cu narcise. Munca trebuia zorită, fiindcă viața acestor flori este scurtă. Pe la sfîrșitul lui mai începeau să se scuture. Și mai cu seamă fiindcă fabrica de parfumuri din Paris, căreia groful îi vindea narcisele, aștepta cu nerăbdare marfa.

Din vînzarea narciselor, groful se alegea cu mult bănet, iar culegătorii cu plămînii infectați de galbenul polen otrăvitor.

Cînd i-a căzut mama bolnavă de anghină, Gheza Csordaș s-a dus la conacul grofului, cerînd cu lacrimi în ochi un ajutor. Halmachy i-a ascultat jalba cu destulă răbdare. După ce a terminat, boierul s-a sculat de pe fotoliu și a chemat vătaful. Gheza se bucura. Credea că-i dă vreun ajutor. Cînd colo, Halmachy spuse către vătaf în bătaie de joc:

— Dă-l afară pe ăsta, că-mi sfîșie inima de durere!

Mama lui Gheza a murit în căruță în drum către spitalul Brașovului. In sat la Șercaia nu era pe atunci dispensar. Nu exista nici măcar un felcer. Tatăl lui Gheza a murit în 1932, cînd prin acele locuri a fost o secetă urmată de foamete ce-a curmat multe vieți. Alte rude Gheza n-avea. Acum are multe. Gheza Csordaș face parte din familia cea mare a colectiviștilor din Șercaia...

Zorii unei vieți noi

Era în primăvara anului 1945... Era prima primăvară după acel însorit 23 August, care încălzise și inimile necăjite ale plugarilor din Șercaia. Vechii pălmași, colibașii și argații de altădată, însămînțaseră în acel an pentru prima oară propriul lor pămînt. Ascultînd îndemnul partidului, avînd în fruntea lor comuniști ca Ioan Vintea și Gheza Torok, țăranii muncitori din cele patru sate ale comunei și-au împărțit cu dreptate pămîntul...

Acum, „Pădurea narciselor" aparține statului. In fiecare an, în luna mai, fabrica de săpun și cremă „Nivea" din Orașul Stalin, trimite la Șercaia, pentru a culege narcisele, o echipă de muncitori, echipați cu îmbrăcăminte specială de protecție care le apără sănătatea...

...In 1949, săracanii și colibașii din Șercaia au pornit cu adevărat către viața cea nouă, pe drumul belșugului. In gospodăria colectivă „Ecaterina Varga" din satul Hălmeag, comuna Șercaia, printre primii înscriși au intrat și Ștefan Oană și Gheza Csordaș.

La început drumul lor cel nou a fost greu, nebătătorit. Dar au luptat și au biruit. Dovadă grăitoare a victoriei lor sînt cele 2.900 kg de grîu curat, cu bobul mare, recolta medie obținută la hectar în acest an. Dovadă sînt toate cîte s-au înfăptuit de atunci în gospodăria lor cea mare: ferma zootehnică cu peste 200 de porci și aproape 160 de cornute, saivanul, remiza cea nouă, plină cu mașini și unelte agricole, precum și cele 2 camioane noi-nouțe pe care și le-au cumpărat. Dovadă este viața îndestulată pe care o trăiesc acum membrii gospodăriei. Bătrînul colectivist Gheza Csordaș are mobilă nouă, în casa lui cea nouă. Locuiește acolo împreună cu nevasta lui și cu cei doi fii, Ianoș și Mihai. Mihai este la rîndu-i căsătorit. Dar nevasta lui nu-i acasă acum. Săptămîna trecută, cînd au apucat-o durerile facerii, au dus-o peste drum, la casa de nașteri...

Un viitor luminos

In casa de nașteri din Șercaia a văzut lumina zilei încă un prunc: feciorul colectivistului Mihai Csordaș și nepotul bătrînului Gheza. Cînd a pășit în camera cea frumoasă, cu scîndurile albe ca peretele, cînd printre ceilalți micuți și-a văzut copilul, Mihai Csordaș a simțit năvălindu-i în piept o mare bucurie. I se părea că printre ferestrele larg deschise ale dispensarului a năvălit tot soarele din zările necuprinse... Bătrînul Gheza, care-l însoțea, și-a șters pe furiș o lacrimă de fericire:

„Micuțule Csordaș, vei crește mare și va trebui să mulțumești celor ce ne conduc, fiindcă ți-au dat putința să deschizi ochii într-o altă Șercaie decît aceea în care m-am născut și am trăit eu. Tu ai văzut lumina zilei într-un pat curat de spital, te îngrijește un doctor, te leagănă cîntecul ce se revarsă din difuzorul stației noastre de radioficare. Ca mîine vei merge către satul Hălmeag pe șoseaua luminată electric. Vei trece Oltul nu de-a dreptul prin vad, cum făceam noi, ci peste un pod de beton. Vei învăța la școala veche din Șercaia ciclul I, apoi la școala cea nouă ciclul II. Apoi, cine știe? Vei pleca poate către oraș, la vreo facultate..."

S-a schimbat înfățișarea satului

Satele comunei Șercaia au adormit învăluite sub marama întunericului... La aria colectiviștilor, bătrînul vătar Gheza Csordaș a intrat în schimb. Lucrează cu îndemînare, cu repeziciune, ca un tînerel de douăzeci de ani. Dacă l-aș mai prinde în timpul liber, mi-ar mai povesti multe despre viața cea nouă din Șercaia.

Nu numai pentru colectiviști, ci pentru toți țăranii muncitori din sat a răsărit pe plaiurile Șercaiei o nouă viață. Infățișarea satului s-a schimbat: căminul cultural, stația de radioficare, dispensarul cel nou, toate acestea sînt înfăptuiri de care se bucură deopotrivă atît colectiviștii, cît și țăranii muncitori din sat. Petruț, feciorul cel mic al țăranului muncitor cu gospodărie individuală Gheorghe Varga, unul din fruntașii recoltelor bogate din Șercaia, urmează ciclul II la școala cea nouă din comună. Feciorul cel mare al lui Varga a plecat la oraș, la facultate. Ca mîine va deveni inginer agronom.

Cu drag vorbește Gheza despre viața cea nouă a țăranilor muncitori din sat, dar mîndria lui cea mare este colectiva. Și dorința lui cea mai vie e să-i vadă pe toți din sat colectiviști.

— Astăzi, în casa noastră, a colectiviștilor, spune el, se găsește din belșug și pită, și slană, și pălincă. Masa noastră-i încărcată cu bucate și oaspeți-s bine primiți. Pentru aceia care încă mai șovăie să ni se alăture, asta-i metoda noastră de convingere!

★

...Inainte de a pleca din Șercaia, l-am mai prins pe Gheza Csordaș la vorbă:

— Avem totuși la viața noastră o mare nemulțumire, mi-a spus vătarul. Satul nostru, care ține de Șercaia, se cheamă și astăzi Hălmeag... Asta pe ungurește vine Halmachy, adică tocmai numele păcătosului de grof! Toți vrem să ni se schimbe numele satului. Vremurile lui Halmachy au apus pe vecie. N-am mai vrea să pomenim numele grofului.

I-am dat dreptate și l-am sfătuit să stea de vorbă cu tov. Iosif Balaș, președintele sfatului popular din Șercaia. Om vrednic și inimos, președintele, care n-a cunoscut odihnă cînd a fost, de pildă, vorba de electrificarea satului Hălmeag, ori de construirea staționarului din Șercaia, va reuși și de data asta, fără îndoială. Satul Hălmeag o să poarte un nume nou. Nou ca viața care se desfășoară în cuprinsul lui, ca munca liberă care înflorește în toate satele de pe întinsul patriei noastre.

GHEORGHE JANGOCIU

Pe drumul mecanizării agriculturii noastre

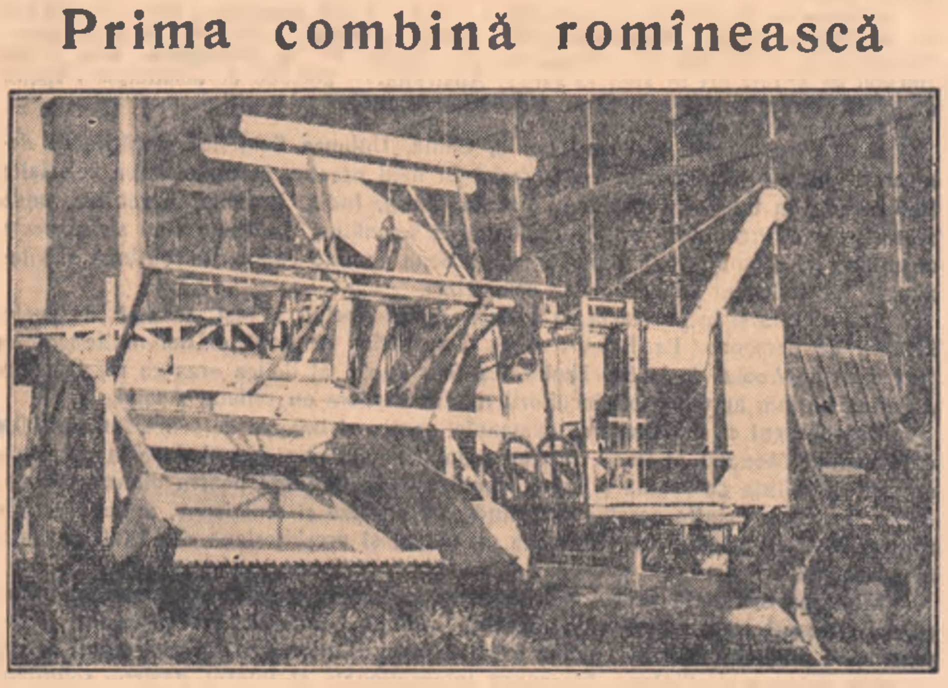
Mașini sovietice moderne pe ogoarele patriei

In baza acordurilor economice de colaborare frățească, agricultura țării noastre primește din Uniunea Sovietică numeroase și variate tipuri de tractoare și mașini agricole, care au un rol hotăritor în mărirea producției agricole și a productivității muncii pe ogoare.

Numai anul trecut, de pildă, Uniunea Sovietică ne-a trimis aproape 600 de tractoare de diferite tipuri, 426 de combine autopropulsate S4, 140 de cultivatoare, 492 de semănători, 61 de cositori autopropulsate KS10, un mare număr de greble mecanice, agregate de tuns oi, agregate de muls, mașini de recoltat bumbac, de curățat bumbac, mașini de împrăștiat îngrășăminte chimice, motoare pentru irigație etc. Pentru prima oară, agricultura țării noastre a primit din Uniunea Sovietică combine de recoltat porumb și mașini moderne pentru lucrările din vii. De asemenea, pentru îmbunătățirea transporturilor în agricultură, în 1954, Uniunea Sovietică ne-a trimis 494 de autocamioane și un mare număr de motociclete.

Și anul acesta, din marea Țară a Socialismului, au sosit numeroase mașini și unelte destinate înzestrării agriculturii noastre. Bunăoară, la începutul acestui an, au intrat prin punctul de frontieră Galați peste 600 de autocamioane. In cursul lunii iunie, de asemenea, au fost descărcate în stația C.F.R. Larga-Galați, ca și în portul Galați, peste 753 de tone de mașini și unelte agricole, ca tractoare M.T.Z., semănătoare, cositoare și secerători. Numai în regiunea București, de pildă, S.M.T.-urile au primit anul acesta 58 combine autopropulsate S4 și S6.

Prima combină romînească

Alături de perfecționatele mașini sosite din U.R.S.S., pe ogoarele patriei noastre lucrează din ce în ce mai multe mașini construite în țară.

După victoria repurtată de constructorii de tractoare de la uzinele „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, care au realizat de curînd cel de al șaselea tip de tractor construit în anii puterii populare, o nouă realizare a industriei noastre constructoare de mașini agricole umple de mîndrie inimile oamenilor muncii din țara noastră. Este vorba despre prima combină romînească realizată în uzinele „Tudor Vladimirescu". Combina are o viteză de lucru destul de ridicată, recoltînd pe oră 0,5—0,7 ha. Rezervorul de grîu are o capacitate de 500 kg.

In fotografie: Prototipul primei combine romînești.

Folosirea energiei electrice în agricultură

Colectivul de ingineri de la Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii a obținut recent un nou succes în folosirea energiei electrice în agricultură. El au electrificat batoza fabricată de uzinele „Tudor Vladimirescu" din București. La experiențele făcute, s-a constatat că cu ajutorul batozei electrificate, pierderile de boabe se reduc cu 50 la sută față de batoza acționată de tractor sau motor electric prin curea de transmisie, se poate treiera în timpul nopții și se asigură mai bine securitatea muncii.

In anii puterii populare, folosirea energiei electrice în agricultură a luat o largă dezvoltare în țara noastră. Mai mult de 260 gospodării de stat și toate S.M.T.-urile au fost dotate cu grupuri electrogene și electrificate.

In gospodăria de stat „Nicolae Bălcescu" din comuna Periș, de exemplu, mulsul vacilor și prelucrarea laptelui se fac cu mașinile puse în funcțiune de curentul electric. De asemenea, în peste 30 de gospodării de stat, printre care Fetești, Roșeți, Hănești și altele, tunsul oilor se face cu mașini electrice.

O dată cu înființarea S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat în tot mai multe comune și sate de pe cuprinsul patriei noastre a pătruns lumina electrică. Astfel, în ultimii 11 ani au fost electrificate cu 2,1 ori mai multe sate decît au fost electrificate în 50 de ani de regim burghezo-moșieresc.

Terminarea treierișului–sarcină de căpetenie

In întîmpinarea zilei de 23 August, oamenii muncii din agricultură au intensificat ritmul strîngerii recoltei și treierișului. Printr-o bună organizare a muncii la arii și prin folosirea la maximum a capacității de lucru a batozelor, fără să piardă nici o zi și nici o oră bună de lucru, țăranii muncitori din raioanele Calafat, Cujmir, Segarcea, Băilești, Turnu Măgurele, Roșiorii de Vede au terminat în întregime treierișul.

In regiunile Craiova, Pitești, Bacău, Ploești, București, și Hunedoara s-a treierat recolta de pe cele mai mari suprafețe de teren. In numeroase raioane din aceste regiuni se desfășoară o muncă intensă la arii pentru a termina treierișul pînă la 23 August.

Realizările obținute la treieriș sînt însă cu totul nesatisfăcătoare, întrucît timpul este înaintat. In multe regiuni, cum sînt Oradea, Arad, Cluj etc. s-a treierat mai puțin de un sfert din recolta de cereale păioase. Chiar și în regiunile în care treierișul este avansat, această lucrare se desfășoară încă cu încetineală. Datorită slabei organizări a muncii la arii, în ultima săptămînă batozele au lucrat numai cu jumătate din capacitatea lor de lucru.

Intîrzierea treierișului nu poate fi justificată prin timpul neprielnic din ultimele 2 săptămîni, ci ea se datorește îndeosebi faptului că nu s-au luat din timp măsuri pentru mobilizarea țăranilor muncitori la lucru și organizarea muncii la arii, astfel ca în zilele bune de lucru să poată fi folosită întreaga capacitate de lucru a batozelor. Numeroase comitete executive ale sfaturilor populare n-au îndrumat pe țăranii muncitori să desfacă clăile de grîu pentru svîntarea snopilor. In alte cazuri grîul a fost transportat umed la arii și din această cauză batozele n-au putut să lucreze din plin. Trebuie combătută cu toată tăria atitudinea profund dăunătoare, manifestată de unele comitete executive ale sfaturilor populare, de a nu mobiliza pe țăranii muncitori să transporte grîul la arii. Intîrziindu-se căratul snopilor de pe cîmp la arii, în multe zile bune de lucru batozele au lucrat cu mari întreruperi, sub capacitatea lor.

Timpul s-a îmbunătățit aproape în întreaga țară. Sînt create toate condițiile ca treierișul să se desfășoare din plin. Este necesar să se folosească fiecare zi și fiecare oră bună de lucru. In acest scop vor trebui folosite toate mijloacele pentru transportul cerealelor păioase la arii.

Ploile nu sînt excluse nici pentru zilele care urmează. De aceea, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale trebuie să ia măsuri pentru grăbirea căratului snopilor la arii și pentru clădirea lor în stoguri. In același timp ele trebuie să îndrume pe țăranii muncitori să acopere stogurile cu un strat gros de paie pentru a preîntîmpina pătrunderea apei din ploi și a înlătura în acest fel pierderile prin încolțire. Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să se ocupe cu toată seriozitatea de organizarea muncii la arii și de asigurarea funcționării fără întrerupere a batozelor.

Îngrijesc bine culturile de bumbac

Anul acesta, în gospodăria agricolă de stat Moțăței, regiunea Craiova, se cultivă 530 ha cu bumbac.

Pînă în prezent, în gospodăria de stat Moțăței bumbacul a fost prășit de 4 ori, acum executîndu-se cea de a 5-a prașilă. Ținînd seama de faptul că vara acestui an este bogată în ploi, muncitorii din sectorul bumbacului au hotărît să prășească bumbacul de 7 ori, deoarece prin această lucrare nu numai că se stîrpesc buruienile, dar se obține și o încălzire apreciabilă a solului la suprafață.

Aceeași grijă se acordă la gospodăria de stat Moțăței și executării ciupitului și cîrnitului bumbacului. Pînă acum, ciupitul a fost făcut pe 495 ha., iar cîrnitul pe 100 ha. Brigadierii Maria Zeană, Constantin Constantinescu, Sandu Vasile, Nicolae Velea și Marin Segărceanu se află permanent la locurile de muncă, îndrumîndu-i pe muncitori astfel încît aceste două operații importante pentru dezvoltarea plantelor și grăbirea coacerii capsulelor să se facă potrivit minimelor agrotehnice. Pe unele parcele, unde bumbacul a fost reînsămînțat, spre sfîrșitul acestei luni plantele vor fi cîrnite suplimentar.

Cum trebuie făcută rotația justă a culturilor

Știința agrotehnică precum și prețioasa experiență a fruntașilor recoltelor bogate ne arată că, pentru obținerea unor recolte mari și constante, o importanță hotărîtoare o are aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice înaintate. In șirul de măsuri agrotehnice, un loc deosebit de însemnat îl ocupă rînduirea în mod just a diferitelor culturi pe aceeași suprafață de teren.

De la început trebuie să arătăm că, în numeroase locuri din țară și îndeosebi în unele sate și comune din cuprinsul regiunii Craiova, se cultivă pe același teren aceeași plantă mai mulți ani la rînd. Această practică este deosebit de greșită și păgubitoare. Cultivarea mai mulți ani la rînd a unei singure plante pe același teren duce la distrugerea structurii solului, la scăderea fertilității lui. Intr-un astfel de sol, apa și aerul nu mai pot pătrunde ușor în adîncime, pămîntul prinde foarte repede scoarță la suprafață, cantitatea de substanțe hrănitoare necesare plantelor se micșorează, iar apa din pămînt se evaporă repede și în cantități mari.

Dintre plantele de cultură, prășitoarele strică cel mai mult structura solului. Sînt însă și plante care contribuie la menținerea și refacerea structurii solului, la formarea unei structuri mazaruite, favorabile creșterii și dezvoltării în bune condiții a plantelor cultivate. Printre acestea din urmă sînt culturile de leguminoase, ierburile perene și, în oarecare măsură, cerealele păioase.

Cultivarea unei anumite plante mai mulți ani în șir pe aceeași suprafață de teren, alături de nerespectarea altor reguli agrotehnice, are ca urmare obținerea unor recolte mici și de slabă calitate. In ultimii ani, de pildă, media producției la hectar obținută la cultura grîului de țăranii muncitori din comunele Studina și Traian nu depășește 8-900 kg. In timp ce la gospodăria colectivă din comuna Traianu, unde se aplică o rotație rațională a culturilor, s-a obținut în ultimii ani la această cultură o producție medie de aproape 1.500 kg la hectar.

Sîntem la începutul unui nou an agricol. In momentul de față se cer a fi executate o serie de lucrări agricole de importanță hotărîtoare pentru belșugul recoltei anului viitor. Acum și nu mai tîrziu producătorii agricoli îndrumați de către tehnicienii și inginerii agronomi, trebuie să aleagă locul cel mai potrivit pentru cultivarea fiecărei plante și să execute lucrările de pregătire a solului așa cum recomandă știința agrotehnică.

La stabilirea și aplicarea unor rotații raționale a culturilor trebuie să se țină seama de o serie întreagă de condiții. In primul rînd, este necesar să se aibă în vedere **data cînd planta premergătoare eliberează terenul, precum și timpul optim pentru însămînțarea culturii ce urmează.** Așa, bunăoară, cerealele de toamnă e bine să se cultive după plante care se recoltează devreme, pentru ca să existe timpul necesar pentru a se executa în bune condiții toate lucrările de pregătire a solului și de întreținere a acestuia pînă la însămînțare.

Unele plante consumă mai mult **un anumit fel de substanțe hrănitoare.** Așa, de exemplu, cerealele păioase consumă mai mult azot, altele, ca bumbacul și floarea-soarelui, consumă mai mult fosfor, iar altele, ca sfecla și cartoful, consumă mai mult potasiu. La stabilirea rotației trebuie să rînduim plantele în așa fel **încît să nu vină pe același teren una după alta două plante care consumă în cantități mari același fel de hrană.**

Sînt unele plante ca, de exemplu, inul, cînepa, sfecla, cartofii, care lasă puține resturi organice în sol. E recomandat ca, în cadrul rotației, aceste culturi să alterneze cu plante care lasă multe resturi organice în pămînt (leguminoase, ierburi perene etc.).

O altă condiție de care trebuie să se țină seama la stabilirea rotației este alternarea plantelor cu rădăcini superficiale cu plante care au rădăcini adînci. Unele plante, cum sînt inul și orzul, avînd rădăcinile superficiale, consumă hrana și apa numai din straturile de la suprafața solului, în timp ce altele (plantele leguminoase, spre exemplu), avînd rădăcini adînci, extrag apa și substanțele hrănitoare din straturile mai adînci. De aceea, vom căuta ca **după plante cu rădăcini adînci să urmeze în cadrul rotației plante cu rădăcini superficiale, astfel încît hrana din toate straturile solului să fie folosită rațional.**

O serie de plante ca secara, rapița, hrișca, înăbușă buruienile și nu le lasă să crească în voie; altele însă, ca grîul, mazărea etc., luptă mai greu cu buruienile. De aceea, se recomandă să rînduim plantele astfel încît după unele plante care înăbușă buruienile să urmeze plante ce luptă greu cu acești dușmani.

Unele plante, cum ar fi prășitoarele, datorită lucrărilor de întreținere, lasă terenul curat de buruieni. După acestea, este bine să urmeze culturile care sufăr mult de pe urma atacului de buruieni, ca, de pildă, cerealele păioase.

In afară de buruieni, există și unele plante parazite care trăiesc pe anumite plante de cultură (exemplu lupoaia pe floarea-soarelui etc.). In cadrul rotației, plantele care sînt atacate de același parazit trebuie rînduite în așa fel încît să nu vină în același loc decît după un anumit număr de ani. De exemplu, pe un teren unde cultura de grîu a fost atacată de gîndacul ghebos, nu trebuie să fie semănat în anul următor tot grîu sau orz.

La întocmirea unei rotații raționale a culturilor trebuie să ținem neapărat seama de condițiile de sol și climă. Așa, spre exemplu, pe solurile sărace, nefertile (podzoluri, sărături), e bine să alternăm neapărat în rotație culturi care îmbogățesc solul în materie organică și deci în substanțe hrănitoare și îmbunătățesc structura lui (mazăre, lucerna, trifoi, borceag).

Ținînd seama de diferitele însușiri și cerințe ale plantelor, de condițiile care trebuie respectate la alcătuirea unei rotații raționale, dăm cîteva indicații cu privire la locul cel mai potrivit pe care trebuie să-l ocupe în cadrul rotației principalele plante de cultură.

Grîul. In unitățile agricole care au asolament cu ierburi perene e bine ca grîul de toamnă să urmeze în primul an după spargerea solei înierbate, excepție făcîndu-se bine înțeles, în cazul asolamentelor specializate.

Experiențele făcute la stațiunea noastră pe solul tip cernoziom degradat au arătat că grîul de toamnă cultivat în primul an după ierburi perene dă un spor de recoltă de 470 kg la hectar față de grîul cultivat după leguminoase pentru boabe; iar grîul care a fost cultivat în al doilea an după ierburi, a dat un spor de aproape 200 kg la ha față de grîul cultivat după leguminoase.

In cazul cînd nu avem asolament cu ierburi perene, e recomandat să cultivăm grîul după leguminoase. Experiențele făcute în stațiunea noastră între anii 1952-1955 au arătat că grîul cultivat după mazăre dă un spor mediu de aproape 400 kg la ha față de grîul cultivat după prășitoare.

(Continuare în pag. a 4-a)

MUNCĂ SPORNICĂ – VIAȚĂ INDESTULATĂ

La gospodăria colectivă din Ceacu

1. Bucuria muncii libere pline de roade, se citește pe fața colectivistei Ioniță Elena, din satul Ceacu raionul Călărași. Vînturînd șuvoiul de aur al boabelor de grîu, ea pare că spune: iată ce belșug ne-aduce munca în gospodăria colectivă!

2. Pe ogoarele colectiviștilor din Ceacu lucrează cele mai noi și mai perfecționate mașini agricole. Anul acesta ei au strîns o bună parte din recolta de păioase cu ajutorul combinei de la S.M.T. Cuza-Vodă.

3. Prin munca lor sîrguincioasă colectiviștii au amenajat pentru irigat o suprafață de aproape 100 de hectare pe care se întind astăzi orezăria și grădina de legume.

4. Pe lîngă cultura cerealelor și plantelor tehnice colectiviștii au creat și dezvoltat și alte ramuri de producție aducătoare de mari venituri. Ei se ocupă cu mult drag de creșterea celor 600 pui de găină de rasă superioară și a celor peste 500 rațe.

5. Prin valorificarea produselor agricole vegetale și animale, gospodăria și-a cumpărat pînă acum trei autocamioane.

6. In ultimii ani numeroși membri ai gospodăriei colective și-au construit case noi. Printre aceștia se numără și colectivistul Calciu Gheorghe. Iată-l în fața casei sale luînd masa împreună cu familia.

7. In ajunul Marii Sărbători a Eliberării Patriei, colectiviștii din Ceacu vor trăi clipele unei mari bucurii: va intra în funcțiune uzina electrică a gospodăriei.

Foto-reportaj de N. SCARLET

Spiritul tratativelor trebuie să triumfe

Este deosebit de îmbucurător că cel de al doilea deceniu de după război începe sub semnul unei reveniri puternice pe calea tratativelor pașnice.

Desigur că acest lucru n-a venit de la sine. El este rezultatul concret al voinței de pace a popoarelor, care nu mai vor să trăiască sub amenințarea unui război distrugător. Popoarele au susținut cu tărie inițiativele Uniunii Sovietice care au netezit calea spre reluarea tratativelor între marile puteri, spre instaurarea unei păci trainice. Tocmai aceste inițiative, precum și presiunea crescîndă a opiniei publice din întreaga lume, au făcut posibilă întîlnirea șefilor guvernelor celor patru puteri — U.R.S.S., Anglia, Franța și S.U.A. — în iulie a.c. la Geneva.

Conferința de la Geneva a fost cu adevărat un eveniment istoric; ea a marcat o cotitură spre îmbunătățirea relațiilor dintre cele patru puteri, și nu numai dintre ele. Este încurajator faptul că în săptămînile care au urmat acestei conferințe se vădește tendința de a se menține, de a se lărgi chiar, spiritul de colaborare și înțelegere care a caracterizat lucrările ei. Un exemplu concret al acestei tendințe îl constituie tratativele chino-americane la nivelul ambasadorilor, începute la 1 august a.c. tot la Geneva; cu toate că tratativele sînt limitate ca probleme, totuși ele contribuie neîndoielnic la o înseninare a atmosferei în Extremul Orient.

Se știe că la Geneva s-a creat baza necesară rezolvării unor probleme internaționale importante. Acolo s-a discutat printre altele problema securității colective în Europa. Puterile occidentale au acceptat — lucru ce nu l-au făcut înainte — punctul de vedere sovietic asupra necesității încheierii unui tratat pentru menținerea păcii în Europa. Primul ministru al Angliei a propus încheierea unui pact de securitate între un cerc mai restrîns de state din Europa, iar reprezentanții sovietici au declarat că vor examina cu atenție noua propunere engleză. Iată deci, că în problema atît de importantă a securității europene s-au făcut pași spre apropierea celor două puncte de vedere.

Și în problema dezarmării punctele de vedere s-au apropiat datorită faptului că U.R.S.S. s-a declarat de acord cu propunerile occidentale în ce privește efectivul forțelor armate. Trebuie subliniat că noua hotărîre a guvernului sovietic în legătură cu reducerea efectivului forțelor armate ale Uniunii Sovietice cu 640.000 de oameni constituie un act de mare importanță care va influența favorabil atît apropiatele lucrări ale subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare (care încep la 29 august a.c. la New York) cît și viitoarea conferință a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, din octombrie a.c. Prin recenta hotărîre guvernul sovietic dovedește încăodată că este hotărît să meargă înainte pe calea deschisă de conferința de la Geneva — calea păcii, colaborării și prieteniei între state.

În chestiunea interzicerii armei atomice și cu hidrogen — legată de problema generală a dezarmării — Uniunea Sovietică și-a spus părerea în cadrul conferinței de la Geneva; pasul următor trebuie să fie făcut de puterile apusene. Toate popoarele așteaptă cu nerăbdare ca marile puteri să ajungă la un grabnic acord în acest domeniu. Popoarele vor ca energia atomică să fie folosită numai în scopuri pașnice, spre binele omului. De aceea salută ele cu atîta căldură actuala conferință tehnico-științifică pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, convocată de O.N.U. la Geneva.

Oamenii cinstiți din întreaga lume și-au exprimat dorința lor fierbinte de a obține interzicerea armelor de exterminare în masă. Comunicatul dat publicității de secretariatul Consiliului Mondial al Păcii arată că pînă la 6 august a.c., în întreaga lume s-au strîns peste 655 milioane semnături pe Apelul de la Viena, număr care depășește cu peste 173 milioane cifra semnăturilor depuse pe Apelul de la Stockholm. Această uriașă manifestare a voinței sutelor de milioane de oameni de pe întregul glob nu poate să nu aibă o înrîurire favorabilă asupra viitoarelor tratative între marile puteri în legătură cu interzicerea armelor de exterminare în masă.

Evenimentele arată că ambele părți caută acum să găsească o platformă comună, că fiecare este dispus să țină seamă de propunerile celuilalt. Astfel, în urma declarațiilor făcute de N. A. Bulganin și D. Eisenhower s-a conturat și în problema mult discutată a controlului dezarmării — pe care multe cercuri occidentale o considerau de nerezolvat — posibilitatea unei soluționări favorabile. „Părerea generală — scria corespondentul agenției americane „United Press" — este că declarațiile conciliante ale lui Bulganin și Eisenhower au îmbunătățit perspectivele pentru realizarea unui acord în problema inspecției (controlului — N.R.)".

De o mare însemnătate pentru instaurarea unor relații sănătoase de colaborare între state sînt relațiile economice, științifice și culturale. Uniunea Sovietică militează ferm pe acest tărîm. N. A. Bulganin a arătat chiar în cursul conferinței de la Geneva că U.R.S.S. consideră foarte utilă schimbul de delegații între țări și vizitele reciproce ale reprezentanților industriei, agriculturii, comerțului, științei, culturii și artei, ale reprezentanților vieții publice. În ultimele săptămîni s-au și făcut pași importanți pe acest drum. Schimburile de delegații agricole între U.R.S.S. și S.U.A., vizita delegației agricole sovietice în Anglia și invitarea unei delegații agricole engleze în U.R.S.S. au trezit un larg răsunet în cele mai largi cercuri. Presa americană a arătat de altfel că în urma vizitei delegației agricole sovietice în S.U.A., a izbucnit o adevărată avalanșă de scrisori din partea celor mai diferiți cetățeni americani adresate Departamentului de Stat prin care aceștia cer invitarea unor alte delegații sovietice în S.U.A. exprimîndu-și de asemenea dorința de a vizita U.R.S.S.

Faptele din ultimele săptămîni dovedesc cu prisosință că în lume cîștigă din ce în ce mai mult teren spiritul care a caracterizat conferința de la Geneva, spiritul tratativelor, al înțelegerii și colaborării reciproce. Aceasta nu înseamnă că nu mai e nimic de făcut pentru a se ajunge la destinderea completă, la instaurarea unor adevărate și sincere relații prietenești între state. Știm că nu a fost încă concret rezolvată problema asigurării securității colective în Europa; nu a încetat încă cursa înarmărilor; nu este interzisă încă arma atomică; n-au fost încă reglementate o serie de probleme internaționale dintre cele mai importante printre care problema germană și problemele cele mai presante ale Asiei și Extremului Orient. Nu trebuie uitat nici o clipă că în cele mai reacționare cercuri internaționale [illegible] greutăți de către forțele agresive care nu au fost încă total înfrînte.

În occident mai sînt încă multe cercuri, care caută să întoarcă înapoi cursul politicii internaționale, să readucă politica „de pe poziții de forță" și politica „războiului rece". Popoarele privesc cu vigilență aceste manifestări. [illegible]

În rîndul celor care luptă pentru pace se află și poporul romîn. Acum, cînd se pregătește să sărbătorească cu cinste măreața zi de 23 August, aniversarea eliberării sale de sub jugul fascist, poporul romîn se angajează să aducă o contribuție și mai însemnată pentru triumful cauzei păcii, al prieteniei și colaborării între toate țările lumii.

Sărbătorirea proclamării independenței Indoneziei

DJAKARTA 17 (Agerpres). — TASS

La 17 august poporul indonezian a sărbătorit cea de a 10-a aniversare a proclamării independenței țării sale.

În dimineața zilei de 17 august sute de mii de oameni din Djakarta s-au îndreptat spre Piața libertății.

În această zi a avut loc o ceremonie oficială consacrată sărbătoririi zilei independenței naționale. La ceremonie au luat parte Sukarno, președintele Republicii Indonezia, Hatta, vicepreședinte, miniștri, [illegible] ofițeri superiori, membri ai corpului diplomatic.

În cadrul ceremoniei a rostit o amplă cuvîntare președintele Sukarno. El a făcut o analiză amănunțită a luptei poporului indonezian pentru independența sa și a subliniat că deși au trecut 10 ani de cînd a fost proclamată independența Indoneziei, în țară mai există încă rămășițe ale colonialismului atît în economie cît și în cultură.

Menționînd unele date istorice, Sukarno a subliniat că „rezultatul primului război mondial a fost constituirea Rusiei Sovietice. Rezultatul celui de al doilea război mondial a fost constituirea Chinei libere, Indiei și altor țări".

Vorbind despre sarcinile concrete ale poporului indonezian în etapa actuală, Sukarno a subliniat importanța avîntului economiei țării, declarînd că crearea unei industrii naționale este o problemă de importanță vitală pentru poporul indonezian. În continuare Sukarno a chemat la crearea unei adevărate securități în țară, la rezolvarea tuturor problemelor litigioase, la [illegible] a tuturor forțelor poporului. Numai după ce va realiza unitatea națională, a spus Sukarno, va putea poporul indonezian să biruie toate greutățile și să obțină lichidarea totală a tuturor rămășițelor imperialismului și colonialismului din țara sa.

Lisinmaniștii se opun unei conferințe pentru reunificarea Coreei

SEUL 17 (Agerpres). —

După cum anunță agenția France Presse, la 16 august, un purtător de cuvînt al guvernului lisinmanist a anunțat că Republica Coreea respinge propunerea de a se ține o conferință care să reglementeze problema reunificării Coreei. Purtătorul de cuvînt a adăugat că autoritățile lisinmaniste consideră că această conferință „este inutilă și lipsită de interes".

Parlamentul sudanez a hotărît înfăptuirea autodeterminării Sudanului

HARTUM 17 (Agerpres). — TASS

La 16 august, în cadrul sesiunii extraordinare, parlamentul sudanez a adoptat în unanimitate, într-un cadru festiv, o rezoluție care prevede ca, în conformitate cu acordul anglo-egiptean din 12 februarie 1953 cu privire la Sudan, să se ia măsuri pentru înfăptuirea autodeterminării Sudanului.

Potrivit acestui acord, viitoarea Adunare Constituantă a Sudanului va trebui să hotărască dacă Sudanul se va uni cu Egiptul sau va deveni un stat independent.

Rezoluția adoptată de parlament prevede ca în termen de 90 de zile toate trupele străine să fie evacuate din țară.

Primul ministru Al-Azhari a anunțat de asemenea că au fost terminate măsurile pentru înlocuirea în instituțiile de stat a funcționarilor străini prin funcționari sudanezi.

Peste 655 milioane de semnături strînse pînă acum pe Apelul împotriva războiului atomic

VIENA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 august, secretariatul Consiliului Mondial al Păcii a dat publicității următorul comunicat:

„În momentul în care în întreaga lume se comemorează împlinirea a 10 ani de la bombardamentul atomic al orașului Hiroșima, secretariatul Consiliului Mondial al Păcii consideră necesar să publice datele preliminare despre strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirii războiului atomic, adoptat la 19 ianuarie 1955 la Viena.

Pînă la 6 august s-au strîns 655.963.811 semnături. Acest număr depășește cu 173.000.000 cifra semnăturilor depuse pe Apelul de la Stockholm.

Este clar că opinia publică răspunde cu tot mai multă hotărîre la campania Consiliului Mondial al Păcii: pe Apelul de la Stockholm s-au strîns 482.482.198 de semnături, pe Apelul pentru un pact al păcii — 612.522.504 de semnături, pe Apelul de la Viena (pînă la 6 august 1955) — 655.963.811 semnături.

Ca exemple caracteristice ilustrînd avîntul opiniei publice menționăm următoarele țări:

Japonia — 32.260.000 de semnături, adică 1/3 din populație; Siria — 609.000 de semnături, adică 1/6 din populație; Italia — peste 12.000.000 de semnături; Indonezia — 2.500.000 de semnături, (pe Apelul de la Stockholm s-au strîns 200.000 de semnături în această țară); Australia — 200.000 de semnături (Apelul de la Stockholm a fost semnat de 160.000 persoane).

Strîngerea de semnături continuă.

Dacă în asemenea țări ca Japonia, China, Uniunea Sovietică și țările de democrație populară campania s-a încheiat în mod practic, în majoritatea celorlalte țări ea este în toi și în special în Franța, Italia, India, Brazilia, Argentina, unde se mai pot strînge încă zeci de milioane de semnături. La Paris s-au strîns peste un milion de semnături; în departamentul Sena această campanie continuă sub lozinca: Să strîngem 2.000.000 de semnături.

La Calcutta și în provincia cu același nume Apelul a fost semnat de peste 900.000 de persoane. La Buenos Aires s-au strîns deja două ori mai multe semnături decît pe Apelul de la Stockholm. La Sao Paolo, al doilea oraș ca mărime din America Latină, aproape toți locuitorii multor cartiere au semnat Apelul.

Concomitent cu desfășurarea campaniei pentru strîngerea de semnături, inițiată de Consiliul Mondial al Păcii, mișcarea opiniei publice a dus și duce la aceea că oameni de știință de seamă și mari organizații se pronunță pentru distrugerea armelor nucleare. Printre acestea sînt sindicate engleze și americane, uniuni cooperatiste, biserici, printre care bisericile metodistă și presbiteriană din Statele Unite ale Americii.

Mișcarea mondială pentru pace consideră necesar ca prin strîngerea de semnături să exprime în mod concret această voință a popoarelor. Continuînd și intensificînd această campanie, putem grăbi momentul interzicerii și distrugerii armei atomice, asigura destinderea încordării internaționale și înlesni găsirea soluțiilor de rezolvare a problemelor care vor fi discutate la conferința miniștrilor Afacerilor Externe în octombrie anul acesta și putem obține de asemenea îmbunătățirea situației din Asia.

Campania împotriva pregătirii războiului atomic continuă".

Viena 16 august 1955.

Energia atomică să slujească progresului omenirii!

— La conferința internațională de la Geneva pentru folosirea pașnică a energiei atomice —

GENEVA 17 (Agerpres). — Producția de energie atomică pentru scopuri pașnice pune în fața metalurgiei multe probleme importante, a căror rezolvare este necesară pentru succesul proiectării instalațiilor energetice nucleare.

Pentru construirea acestor instalații devin din ce în ce mai necesare metale avînd proprietăți speciale, și anume metalele chimic pure, deosebit de rezistente, anticorozive, refractare etc. Materialele speciale de acest fel se utilizează pentru fabricarea moderatorilor de neutroni în reactorii atomici și a altor elemente de construcție pentru instalațiile energetice nucleare.

Ședința din 17 august a secției de chimie, metalurgie și tehnologie a fost consacrată discutării acestei probleme. S-au examinat, printre altele, referate asupra problemelor legate de producția de zirconiu metalic de cea mai mare puritate.

Secția de biologie și medicină a luat în discuție la 17 august o chestiune strîns legată de folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, și anume chestiunea normelor securității și problemelor sănătății publice.

Referatele și comunicările prezentate la conferință dovedesc că într-o serie de țări ale lumii, mai ales, în U.R.S.S. și S.U.A. energia atomică își găsește o largă folosire în numeroase domenii ale științei și economiei naționale.

În Uniunea Sovietică energia atomică se folosește deja în multe cercetări fizice și chimice, pentru producția de energie electrică industrială, în procesele metalurgice, în agricultură, în medicină și alte domenii. Este suficient să arătăm că tratamentul cu ajutorul izotopilor radioactivi a intrat în practica de zi cu zi a multor instituții medicale din U.R.S.S. O serie întreagă de clinici din diferite orașe ale Uniunii Sovietice dispun de aparataje speciale pentru tratamentul cu izotopi radioactivi. Perspectivele de dezvoltare a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice sînt nelimitate.

În această ordine de idei au devenit de actualitate problema elaborării unor norme speciale pentru protecția sănătății oamenilor care se ocupă cu aceste lucrări, precum și problema organizării unor largi măsuri profilactice.

În Uniunea Sovietică, Ministerul Ocrotirii Sănătății al U.R.S.S. a stabilit normele radiațiilor maxime admisibile, precum și concentrațiile maxime admisibile de izotopi radioactivi în aer și în apă.

În referatul savantului sovietic A. N. Letavet, prezentat de F. G. Krotkov, se vorbește despre măsurile înfăptuite în U.R.S.S. în domeniul protecției sănătății împotriva acțiunii radiațiilor ionizante.

În referat se arată că în legătură cu extinderea continuă a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, în U.R.S.S. cresc cerințele de igienă în ce privește apa potabilă, alimentarea centralizată cu apă, precum și aerul atmosferic al cartierelor de locuit din orașe și așezările muncitorești. Pentru unele lucrări la care, în limitele normelor stabilite, se produce o acțiune mai intensă a radiațiilor ionizante, în U.R.S.S. se legiferează înlesniri speciale sub forma prelungirii concediului plătit și a reducerii zilei de lucru.

Experiența a arătat că sistemul măsurilor profilactice aplicate în U.R.S.S. asigură cît se poate de bine menținerea sănătății tuturor acelora care lucrează în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Referatul savantului sovietic a stîrnit un viu interes în rîndurile delegaților la conferință. La ședința secției, precum și în cadrul conferinței de presă care a urmat, lui F. G. Krotkov i s-au pus multe întrebări. S-a remarcat că în celelalte țări amploarea lucrărilor de protecție împotriva radiației ionizante nu este atît de mare ca în U.R.S.S. Au suscitat un deosebit interes cercetările savanților sovietici în domeniul acțiunii radiațiilor ionizante asupra sistemului nervos. Datorită acestui interes s-a hotărît să se organizeze o întîlnire specială între savanții sovietici și cei străini în vederea unei informări mai ample asupra sistemului de măsuri aplicate în Uniunea Sovietică în domeniul protecției omului împotriva acțiunii radiațiilor ionizante.

Cum trebuie făcută rotația justă a culturilor

(Urmare din pag. a 3-a)

De asemenea, grîul poate fi cultivat în bune condiții după cerealele de primăvară și după prășitoare îndeosebi atunci cînd acestea s-au recoltat devreme și au fost îngrășate.

Marea majoritate a țăranilor muncitori cu gospodării individuale din țara noastră obișnuiesc să cultive grîul de toamnă după porumb, floarea-soarelui etc., culturi care în unii ani se recoltează tîrziu în toamnă. Așa se va întîmpla și în acest an. Datorită timpului foarte ploios și răcoros din vară, porumbul se va coace și recolta pe la sfîrșitul lunii septembrie, fapt care va întîrzia foarte mult pregătirea terenului și însămînțarea cerealelor păioase de toamnă. Deoarece lucrările de pregătire a solului și însămînțarea timpurie a grîului de toamnă hotărăsc în mare măsură soarta recoltei, Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă producătorilor agricoli să însămînțeze cerealele păioase în această toamnă în primul rînd pe acele terenuri de pe care s-a strîns recolta din vreme. Acestea sînt cele cultivate în acest an cu leguminoase pentru boabe și nutreț (mazăre, borceag), cu ierburi perene (lucerna, trifoi etc.), cu cartofi timpurii, cu rapiță.

Orzul se recomandă să se cultive după leguminoase, după prășitoare și mai puțin după cerealele păioase. În acest an, orzul cultivat la noi în stațiune după leguminoase a dat o recoltă de aproape 5000 kg la hectar.

Ovăzul este una din culturile puțin pretențioase atît față de sol, cît și față de planta premergătoare. Rodește foarte bine mai ales după cartofi și leguminoase de nutreț (trifoi, borceag). În nici un caz ovăzul nu trebuie să aibă ca plantă premergătoare sfecla, deoarece ambele aceste culturi au ca dăunători nematozii.

Porumbul. Această cultură este de asemenea puțin pretențioasă față de planta premergătoare. Cele mai bune rezultate le dă însă atunci cînd se cultivă după o leguminoasă. În anul 1951 în stațiunea noastră s-a obținut la porumbul cultivat după lucerna și îngrășat pe faze de vegetație, o producție de 5.600 kg de boabe la hectar, pe cînd la porumbul cultivat după grîu s-a obținut o recoltă de 2.400 kg de fiecare hectar.

În numeroase sate și comune din regiunea noastră, porumbul se cultivă după cerealele păioase și dă rezultate bune. Se poate cultiva chiar după el însuși dacă în teren se introduc, o dată cu arătura adîncă de toamnă, cel puțin 20-25 de care de gunoi de grajd putred la hectar.

Soiurile timpurii de porumb se pot semăna și după plantele furajere (borceagul de toamnă) care se recoltează timpuriu, prin luna mai.

Floarea-soarelui. În condițiile regiunii noastre, unde de obicei cad ploi puține și în mod neregulat, este necesar să se aleagă pentru floarea-soarelui o plantă premergătoare care eliberează terenul de timpuriu. În felul acesta, se pot face la timp lucrările de pregătire a solului — îndeosebi arătura adîncă de toamnă — menite să contribuie la înmagazinarea în sol a unei cantități suficiente de apă. Nu e bine ca floarea-soarelui să urmeze pe același teren cel puțin 5-6 ani la rînd, deoarece e o plantă care secătuiește solul în substanțe hrănitoare și mai ales în potasiu și este atacată de lupoaie, un dăunător foarte periculos, propriu acestei culturi.

Bumbacul, fiind o plantă de mare importanță economică, trebuie plasat în cadrul rotației după plante premergătoare deosebit de bune cum sînt ierburile perene, iarba de Sudan și ovăzul. Se mai poate cultiva cu foarte bune rezultate după cerealele de toamnă și chiar după el însuși 1-2 ani la rînd, dacă în teren sînt introduse îngrășăminte în cantități suficiente. Bumbacul cultivat în stațiunea noastră după el însuși a dat aceeași producție (aproape 1000 kg la ha) ca bumbacul cultivat după cerealele păioase (ovăzul). Aceasta însă numai atunci cînd a fost cultivat 2 ani la rînd. În al 3-lea an s-a înregistrat o scădere a recoltei de 17 la sută.

Rînduind toate plantele de cultură în mod just, potrivit cerințelor agrotehnicii, colectiviștii, țăranii muncitori întovărășiți, precum și cei cu gospodării individuale, vor putea obține recolte tot mai îmbelșugate.

CONSTANTIN BALAN
directorul tehnic al stațiunii experimentale I.C.A.R. Studina
și
LEON RAICHBUCH,
colaborator științific

Vizita delegației agricole sovietice în S. U. A.

Noi drumuri, noi întîlniri prietenești

Multe ziare americane redau pe larg vizita delegației agricole sovietice în S.U.A. Pretutindeni delegații sovietici sînt întîmpinați cu cordialitate și prietenie.

...Membrii delegației sovietice și-au luat cu căldură rămas bun de la ospitalierul stat Iowa. În numele delegației, V. V. Mațkevici conducătorul ei, a adresat telegrame guvernatorului statului Iowa, L. Howe, editorului ziarelor „Des Moines Register" și „Des Moines Tribune", Luther Hill, și președintelui Colegiului agricol din statul Iowa, J. Hilton, în care își exprimă mulțumirea pentru călduroasa primire făcută. „Eu și colegii mei de delegație — se spune în telegrama adresată domnului Hill — vă rugăm să exprimați prin ziarele dv. recunoștința noastră sinceră și urările noastre cele mai bune tuturor locuitorilor statului Iowa, care ne-au primit atît de călduros pretutindeni: la ferme, în uzine, în orașe și pe ogoare. Întîlnirile cu locuitorii din Iowa, precum și întîlnirile membrilor delegației americane cu oamenii sovietici, demonstrează din nou dorința popoarelor american și sovietic de a trăi în pace și de a colabora pentru progresul marilor noastre țări".

Această telegramă a fost expediată din orășelul Shenando — ultimul orășel din statul Iowa în care s-a oprit delegația. Tot aici a avut loc o conferință de presă a lui V. V. Mațkevici cu ziariștii americani, în cadrul căreia el a făcut bilanțul primei etape a călătoriei delegației sovietice.

— Călătoria noastră prin statul Iowa — a spus conducătorul delegației sovietice — a fost extrem de folositoare și interesantă. Primirea pe care ne-au făcut-o locuitorii acestui stat a fost deosebit de călduroasă și prietenească.

V. V. Mațkevici a menționat că, la întoarcerea în țară, delegația sovietică va recomanda să se aplice și în U.R.S.S. tot ceea ce este folositor din agrotehnica și mecanizarea muncilor agricole din S.U.A.

Corespondenții americani l-au copleșit pe conducătorul delegației sovietice cu întrebări privind agricultura sovietică. La toate întrebările, ei au primit răspunsuri amănunțite. V. V. Mațkevici a spus că, după părerea sa, schimbul de delegații agricole între U.R.S.S. și S.U.A. constituie începutul unui larg schimb de experiență în domeniul agriculturii.

Vizita delegației sovietice în Shenando s-a terminat printr-o petrecere. Stația locală de radio a transmis pentru oaspeți un concert special de muzică rusească.

În ziua următoare, delegația s-a îndreptat spre statul Nebraska. Acesta este una dintre cele mai mari regiuni agricole ale S.U.A. Marea fermă de păsări Okoma din apropierea orașului Omaha a fost printre primele ferme vizitate de delegație. Cea de a doua jumătate a zilei a fost consacrată vizitării fermei lui Stevenson și a centrului cooperatist pentru însămînțarea artificială a animalelor.

În aceeași zi, în orașul Omaha au sosit și alți membri ai delegației, A. Ejevski și N. Bogaci. Ei petrecuseră timp de patru zile în orașele Peoria și East-Molin (statul Illinois). În acest timp, ei au vizitat uzina producătoare de tractoare mari pe șenile „Caterpillar" — secțiile de semifabricate și de prelucrare mecanică, conveierele unde se execută montarea ansamblelor și a tractoarelor. În orașul East-Molin la uzina „International Harvester", delegații sovietici s-au întîlnit cu constructorul șef, dl. Poole. S-a legat o conversație cu privire la avantajele și dezavantajele unor mașini. Oaspeților sovietici li s-au arătat cele mai recente construcții. Printre acestea se numără un tip special de combină pentru recoltarea cerealelor pe terenurile înclinate și o combină autopropulsată cu o mare capacitate de străbatere a drumurilor grele.

Timp de peste două săptămîni delegații au vizitat fermele americane. Într-una din zile, un grup de delegați, printre care V.V. Mațkevici, I. Golubaș și A. Sevcenko, au făcut o călătorie într-unul din colțurile îndepărtate ale statului în regiunea orașului Valentine, unde se găsesc mari ferme de creștere a vitelor. Vorbind despre această călătorie, ziarul „New York Journal and America" a scris: „Rușii au căutat tot timpul să viziteze gospodării mari, pentru a avea posibilitatea să facă o cît mai bună comparație cu gospodăriile colective din U.R.S.S.".

Dis-de-dimineață, un mic avion cu delegații sovietici a decolat de pe aerodromul Omaha. Imediat după el și-au luat zborul două avioane cu ziariști americani, care nici aici nu-l părăsiseră pe oaspeții sovietici. Avioanele au aterizat în orașul Valentine. O jumătate de oră de călătorie și delegații au ajuns la ferma zootehnică a lui Willbourg Drybread, unde se cresc vite de rasă. Drybread a împărtășit cu plăcere oaspeților experiența sa în creșterea vitelor de rasă. Vizitarea fermei lui Drybread, care se întinde pe o suprafață de peste 5.500 ha în regiunea preeriilor din statul Nebraska, a durat cîteva ore. Convorbirea despre problemele creșterii animalelor a continuat după micul dejun. Apoi, oaspeții sovietici s-au îndreptat spre ferma vecină cu cea a lui Drybread, unde s-au interesat de mecanizarea strîngerii fînului, de creșterea vitelor de rasă, de starea pășunilor. Vizitarea acestei ferme a durat, de asemenea, cîteva ore. Și aici delegații sovietici au primit răspunsuri amănunțite la întrebările lor.

Vizita a luat sfîrșit și oaspeții trebuiau să se întoarcă la Omaha. „Nu uitați că ați găsit aici buni prieteni — au spus delegaților sovietici fermierii americani, luîndu-și rămas bun. Întîlnirea noastră ne-a convins și mai mult că popoarele american și sovietic pot și vor trăi în pace".

Dimineața zilei următoare a fost consacrată vizitării universității din statul Nebraska. Delegații au fost întîmpinați de un grup de profesori și conferențiari ai facultății de mecanizare a agriculturii. Universitatea este vestită prin laboratorul său pentru experimentarea tractoarelor. Dr. Larson, unul dintre șefii laboratorului, le-a vorbit delegaților despre activitatea laboratorului. După vizitarea laboratorului, delegații au fost primiți de rectorul universității, dr. Hardin. Acesta le-a prezentat pe soția profesorului William Lambert, conducătorul delegației agricole americane care se află în prezent în U.R.S.S. Delegații sovietici au oferit doamnei Lambert un buchet de flori.

La amiază delegații au vizitat ferma lui William Till din apropierea orașului Columbus, unde au urmărit funcționarea mașinilor stropitoare autopropulsate. În orașul Columbus, au vizitat uzina societății „Bilen", care fabrică puternice uscătoare de cereale și utilaj pentru irigații și construcții agricole ansamblate din metal. Aici au stat mult de vorbă cu muncitorii. Unul dintre aceștia a spus: „Vizita dv. va contribui la realizarea înțelegerii reciproce între popoarele noastre. Pentru noi, locuitorii din S.U.A., această vizită este evenimentul cel mai important".

După ce au vizitat uzina „Bilen", delegații au părăsit statul Nebraska și s-au îndreptat spre statul Dakota de Sud. Acest stat deține primul loc în S.U.A. în ceea ce privește producția de secară și grîu de toamnă. Tot aici este puternic dezvoltată creșterea animalelor. Totuși, pămînturile sînt mai puțin fertile decît cele din statul Iowa.

...Aberdeen, Brookings, Huron — noi drumuri, noi întîlniri. Pretutindeni, delegaților li s-a făcut o primire călduroasă. În orașul Huron, oaspeții au asistat la o reprezentație de masă. Artiștii americani le-au adresat un călduros salut. După reprezentație, guvernatorul statului a dat o recepție în cinstea oaspeților sovietici.

Vizita delegației agricole sovietice în S.U.A. arată că americanii simpli nu doresc „războiul rece", că ei doresc pacea și sînt pentru o vie colaborare cu U.R.S.S.

V. OZEROV

(Din ziarul „SELSKOE HOZEAISTVO", nr. 191 (7223) din 13 august 1955).

Opinia publică indiană indignată de masacrul din Goa

DELHI 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 august, în întreprinderile din Delhi a încetat orice activitate în semn de doliu față de participanții la mișcarea rezistenței pașnice, care au fost omorîți în Goa de către autoritățile portugheze. În oraș au fost închise toate instituțiile de învățămînt, magazinele, băncile, piețele și societățile comerciale.

Pe străzile orașului treceau neîncetat demonstranți.

În cea de a doua jumătate a zilei a avut loc o demonstrație de masă, iar apoi un miting de protest de masă, la care au luat cuvîntul reprezentanții tuturor partidelor politice. La miting au participat aproape 200.000 de persoane.

★

DELHI 17 (Agerpres). —

După cum s-a făcut cunoscut, mulți deputați ai parlamentului au cerut ca guvernul indian să ia măsuri severe împotriva represiunilor autorităților portugheze. Unii deputați insistă pentru luarea unor măsuri imediate în vederea eliberării teritoriului Goa.

După cum anunță ziarul „Times of India", în seara zilei de 15 august a avut loc o conferință a primului ministru al Indiei, Nehru, cu ministrul Afacerilor Interne, Pant, și cu ministrul Învățămîntului, Maulana Azad, la care s-au discutat evenimentele din Goa.

★

DELHI 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 august, primul ministru al Indiei, Nehru, a făcut din nou o declarație în Camera Populară în legătură cu evenimentele din Goa.

Nehru a declarat că, la 15 august, pe teritoriul Goa au intrat 1711 voluntari, iar pe teritoriul Daman — 1249 de voluntari. Numărul total al celor uciși și al celor care au murit de pe urma rănilor primite este de 14 persoane. 13 persoane au fost rănite grav și 20 de persoane au dispărut fără urmă.

În aceste zile, autoritățile portugheze au arestat 70 de locuitori ai teritoriului Goa, majoritatea au fost eliberați după ce au fost torturați.

Nehru a condamnat incidentele care au avut loc la 16 august în timpul demonstrațiilor de la Bombay, Delhi și alte orașe.

TIMPUL PROBABIL
pentru zilele de 20, 21 și 22 august

Vremea mai mult uscată și însorită la început, apoi cu înnourări și ploi temporare în nord-vestul țării. Vîntul va sufla potrivit dinspre răsărit la începutul intervalului, apoi dinspre apus. Temperatura aerului staționară va scădea ușor spre sfîrșitul intervalului. Noaptea temperaturile minime vor oscila între 9 grade și 19 grade, iar maximile ziua vor fi cuprinse între 22 de grade și 30 de grade. Temperatura solului la ora 8 dimineața va fi cuprinsă între 17 grade și 22 grade. Solul va fi uscat la suprafață și umed în adîncime.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T. STAS — 3452 — 52